

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I OFICINES
PASSEIG DE GRACIA, 34, BAIXOS. — TELEF. 1451-A.

BARCELONA, dimecres, 17 de gener de 1923

TALLERS D'IMPREMTA
CARRER DE BARCELONA, 11 I 13. — TELEF. 1516

EDITORIAL

La reconquesta de Catalunya

No és just atribuir els progressos que en les darreres dècades ha realitzat l'obra de catalanització del nostre poble, a un grup polític determinat, ni al conjunt dels grups polítics. La reconquesta de Catalunya és filla, no solament dels polítics, sinó també, i molt principalment, dels literats, dels artistes, dels historiadors, dels homes de treball i d'acció. Cap partit polític, cap organització catalana, té el dret de dir que ha estat, exclusivament, la qui ha obtingut els avenços realitzats per la nostra llengua i per la nostra cultura.

Dues grans accions simultànies s'han descabellat en el curs de la renaixença catalana: l'acció política, que ha tingut una projecció sobre Espanya, i l'acció interna de reconquesta espi-ritual. El resultat obtingut per aquestes dues accions és molt diferent, és molt desigual, i no cal barrejar-les per obtenir fàcils arguments oratoris. Quan nosaltres diem que ha fracassat la política d'un determinat grup polític, no volem significar que hagi fracassat l'esforç de catalanització que han realitzat els seus homes. El fracàs pertany concretament a la política col·laboracionista. I és un sofisme evident el cobrir el fracàs de l'acció sobre Espanya amb l'èxit considerable de l'acció sobre Catalunya.

La sabem que ara s'afirma la relació estreta i necessària entre l'obra interna de catalanització i el col·laboracionisme madrileny. Se sosté que sense la intervenció dels catalans a Madrid no hauria pogut descabellar-se l'obra de catalanització i de cultura que han realitzat l'Ajuntament i la Diputació de Barcelona i la Mancomunitat de Catalunya. Això equival a declarar indispensable la doble feina a dins i a fora de casa.

Reconeixem que la pressió parlamentària i política de la representació catalana a Madrid pot haver contribuït a deturar alguns cops dels governants d'Espanya contra l'obra efectuada pels nacionalistes a les corporacions públiques. Però cal no donar una importància decisiva a aquesta pressió. A despit de la presència d'una minoria catalana relativament nombrosa al Parlament espanyol, i d'haver-hi ministres catalans, havem vist en tots els temps, i assenyalamment en els últims mesos, una sèrie d'atacs contra les corporacions nostres, a les quals es vol presentar com a protegides per la representació parlamentària que actua a Madrid. Aquesta representació no ha pogut privar agressions com la del llegat Pere Vila i com la dels concursos de ramaderia. Tampoc ha pogut aconseguir la solució favorable de l'afar dels Teléons. És que les agressions a què al·ludim han tingut l'aprovació o el consentiment dels polítics catalans que es mouen en l'escenari madrileny?

La pressió de Catalunya sobre Madrid no és pas una pressió unilateralment parlamentària. Si s'ha tingut un respecte parcial a l'obra de catalanització realitzada, no ha estat tan sols per haver-hi al Parlament uns quants diputats catalans. Hi ha contribuït també l'existència a la nostra terra d'un fort moviment patriòtic, la creixença cada dia més ufana dels sentiments catalans.

Per això no hi hauria res més envit amb la veritat que el reconèixer a benefici propi i exclusiu el mèrit dels guanyats nacionals obtinguts per Catalunya. Tots els polítics junts no tindrien dret a reclamar completament un tal mèrit. Molt menys dret encara té a reclamar-lo una agrupació determinada. Aquesta agrupació ha contribuït en una part important a l'avenç del moviment d'interna reconquesta. Els seus homes a qui correspon una part major no són els que han actuat a Madrid, sinó els que han actuat a Catalunya. I en l'obra interna realitzada per l'agrupació al·ludida hi han tingut una part considerable molts dels homes que avui n'estan allunyats per dissensió, no pas de la política interior, sinó de la política exterior, que amb més pèrdues que guanyis i amb més desganyos que fruits han practicat aquells qui, per justificat llur posició ambigua, sostenen ara la teoria de la compatibilitat de dues o més pàtries igualment sentides, teoria que és la negació del nacionalisme i que contradiu l'afirmació central de l'ideari d'En Prat de la Riba, o sigui que la pàtria catalana, petita o gran, és l'única pàtria nostra.

LA POLITICA

SCRIPTORIUM, DE RIPOD.
Dels el titol de Scriptorium ha sortit de publicar-se a Ripoll una revista, que enllà apareixerà mensualment. L'editorial de la revista és el següent: "En el país de la Crònica d'aquesta Revista, els plans en primer lloc de tractar les qüestions salutaris al públic i a tots els confians en la premsa, els quals han vingut mantenint en connexió fins al present, els bells i sagrats ideals de Catalunya. Devenint tan influent el moment seria temerari captenir-nos d'expressar la nostra més absoluta i incondicional identificació amb aquestes idees i el desenvolupament de les quals forma el nostre ideal Nacionalista, definit ara tan clarament en les campanyes de difusió que realitza l'Acció Catalana, entitat que representa el moviment nacional, per a la qual, avui que s'arriba a la llum, van singularment dedicats nostres espleus d'afecte i simpatia, i manes de més que no trobem prou adequats per expressar com cal la nostra atenta i sol·licita i incondicional adhesió."

No cal dir amb convicció a la revista de Scriptorium amb el més sincer dels afectes i com li desitgem llarga vida, ja que, fent tots pinyals, la nostra gran obra espiritual es mantindrà indestructible.

EL SE JURYENT A PARIS
En sortir cap a París, m'indica per Don Juan de Borja al Cap Regional d'Industria de Barcelona, Miquel Junyent, que l'Associació de Barcelona, acompanyant del vicepresident de la Junta Regional i co-senador Sr. Argemí.

EL PASADU CATALANA A VALLE
A darrera del mes passat tingué lloc a la ciutat de València una reunió general ordinària de la Junta

Full de dietari

Es coneixen massa

Veig que el món polític madrileny es troba en una greu perplexitat. Quan a la fi ha arribat a resoldre que calia portar al Marroc un Alt Comissari civil, no sap a qui nomenar. Sospesa capacitat, sospesa honorabilitat i, fet i fet, no troba l'home.

Crec que els escrúpols del Govern espanyol són exagerats. Si tantes vegades ha pogut trobar un general per exercir el càrrec, no es comprèn que amb la mateixa facilitat no pugui trobar un ex-ministre.

Es que en el camp militar té Espanya millors cervells i millors voluntats que en el camp civil?

No ho sabem. Mai ens vagarà d'estranyar-ho. A primera vista direm que els homes dels dos camps ens semblen, si fa no fa, equivalents. I fóra un acte de candor ineefable creure que els uns poden esmenar els torts comesos pels altres. La buidor d'En Burguete i la d'En Melquíades Alvarez, conspirant al mateix resultat. La vivor de l'Alba i la d'En Berenguer, fan parella. La intemperança del septuagenari Villanueva i la del nonagenari Weyler, estan també a tanta.

La sola cosa, doncs, que pot explicar-nos les perplexitats del Govern quan ha de triar un home civil, és el fet que el Govern està format, precisament, per homes civils. L'"home civil" coneix massa l'"home civil" per refiar-se'n.

Carles Soldovila

Sopa electoral?

Creiem, en primer lloc, que l'autoritat no ha de pactar amb el joc. Creiem, en segon lloc, que si hi ha pacta, hi ha de pactar honradament, adoptant un sistema i seguint-lo al peu de la lletra.

Després d'haver fixat així la nostra actitud davant d'aquesta qüestió delicadíssima, podem entrar en matèria.

La consigna que ha portat el senyor Raventós de Madrid, sembla que era de prohibir el joc en absolut.

I nosaltres preguntem: Està segur el senyor Raventós que el canvi emprès pels seus subordinats és l'indici per complir aquella consigna?

No ha advertit que substeixen una colla de faules en plena activitat?

No s'ha adonat que el sistema que sembla presidir les prohibicions i les toleràncies té una certa relació amb la política de la U. M. N.?

No fem aquestes preguntes sense a quant va ni quant costa. Ja ho podrà comprendre el senyor governador civil. Preguntem per què tenim sospites veementes que potser amb no gaire feina esdevindrien realitats comprovades.

Serà francament lleig, senyor governador, que en mig de tot el rebombori que ha promogut l'actual Govern espanyol amb la bandereta de la supressió del joc, alguns senyors amb títol nobiliari preparassin bonament una mena de "sopa" per a les properes eleccions legislatives.

Converses filològiques

Un bell exemple de les absurditats a què condueix la traducció mecànica en els nostres diaris: fa poc trobarem en un despatx telegràfic *fueron engrosando*, traduït per *foren engrassant*!

Prescindint que el verb corresponent a l'adjectiu *gras* és *engrassar* i no pas *engrosar*, farem esment en l'enormitat de traduir *fueron* per *foren*.

Es clar, que *fueron* del verb *ser*, és *foren*. Però el *fueron* del despatx no és del verb *ser* sinó del verb *ir*, i li correspon per tant *anaren*.

Cap català, gràcies a Déu, no dirà ni escriurà mai *foren engrassant* en lloc de *anaren engrassant*; i el *foren engrassant* del nostre diari és sols possible en una traducció feta paraula per paraula sense penetrar el sentit de la frase.

Una paraula entre les conferències d'E. d'Ors i J. M. Junoy

Amb un gran retard havem sabut les conseqüències de la famosa conferència d'Eugeni d'Ors a Castelló d'Empúries. Una llarga conversa amb Josep Carner que feia molt de temps que no veïem, ens ha posat al corrent de tot i tot. Després, havem rebut i n'estem molt agraïts la conferència de Josep Maria Junoy a l'Ateneu contra les afirmacions pessimistes de l'Ors.

No assistirem a la festa de Castelló d'Empúries però ens trobàvem a Catalunya quan la conferència de l'Ors es publicà a "Las Noticias". Davant de les al·lusions que en la conferència es feien a un nostre pobríssim article escrit a Roma, algú ens digué que convenia contestar al confegnant. Nosaltres ens negàrem a fer això perquè essent la conferència un acte integral a la que podríem anomenar "cultura catalana de 1920-1922", no ens eríem en el dret ni ens trobàvem en posició de fer-ne una integral defensa. El nostre nom i el nostre article figuraven en la conferència com un simple pretext. D'altra part, Eugeni d'Ors és sempre un crític prou fort per justificar la sortida d'una persona millor col·locada que nosaltres, tant del ram de la cultura oficial, com del camp extral·lègítim. Sortí a contestar el parlament de Castelló. En Nicolau d'Oliver, el qual ho féu en aquestes planes de LA PUBLICITAT i en un lloc de perfecta correcció, com és costum en un sector de "l'Acció Catalana". (Vegeu la nota del Raventós contestant un article de Gaziel sobre els elements del nacionalisme maximalista. Gaziel, en aquest escrit tot el "gracejo" de què és capaç un cervantista il·lustre i un profund conecidor de la tradició literària castellana que passa per Nôver de Arce. Els espanyols han inventat la cursiveria i a "La Vanguardia" l'han perfeccionada fins a la sublimitat).

Josep Maria Junoy ha cregut que la defensa de Nicolau d'Oliver era insuficient i ha donat una conferència d'una gran vitalitat a l'Ateneu. El gest és magnífic i la intenció exemplaríssima. Sempre havem tingut per J. M. Junoy una admiració incondicional. No havem sentit mai cap entusiasme per l'intel·lectual escèptic, ni per l'empedreït, ni pel tou, ni pel morbí. La correcció és una cosa que està molt bé davant de certes senyores i per a les relacions interiors. Dels homes i sobretot dels homes intel·ligents, el que compta és la passió. Hem cregut sempre que Josep Maria Junoy era un dels pocs intel·lectuals de Catalunya apassionats. Per això havem creat la seva companyia — com havem creat la companyia dels altres catalans apassionats — i li hem donat tota l'admiraació de què som capaços. Si no havem fet més és perquè no havem pogut. La conferència de l'Ateneu que inaugura potser el que ha faltat en el nostre renaixement, això és, la passió intel·lectual pública i responsable convertint la nostra vella admiració per Josep Maria Junoy en pur entusiasme.

I ara, al·ludits també directament com havem estat pel conferenciant de l'Ateneu, demanem un xic d'espai per parlar lleugerament de l'article que escrivírem a Roma, l'istiu passat.

Quan parlàvem de tristesa i de buidor parlàvem, primer, de política, després de literatura. No ens podríem referir a la cultura que desenvolupen les nostres corporacions públiques perquè no havem estat mai en contacte amb les coses oficials. El nostre tarannà, el nostre vagabundatge, la nostra formació exclusivament autodidàctica ens han desplaçat sistemàticament de les coses oficials. Creiem, ben entès, però, que aquestes coses són molt dignes de respecte i d'admiraació i creiem sobretot que com a nacionalistes tenim l'obligació de defensar-les a peu i a cavall contra qui les ataquí. Fins que el nostre plet no sigui resolt, fins que el català no pugui contribuir a Catalunya, no hi ha dret a fer el maligne sinó que el que cal és obrir i servir. La crítica arribarà un dia o l'altre, si a Déu plau. Ara, l'únic dret que tenim és el de elogiar.

La política activa, és ja una altra cosa, perquè és desligada dels dogmes del patriotisme oficial. I bé. Els adjectius que acumulem el mes d'agost a la nostra política eren veritat i el que desil·lusionem és que els fets els desmentissin. Per combatre la nostra política oficial tenim avui una gran arma, una experiència que ningú no s'atreveix a discutir: el feixisme. Del més de març de l'any passat que som a Itàlia.

Havem estat en aquest temps en contacte amb una de les lliçons d'eficàcia política més fulminants de la nostra època. Havem vist quasi el naixement, la creixença i el triomf del feixisme. Com a nacionalistes, és dir, com a homes que tenen plantejat davant de si mateixos un problema exactament igual al que els feixistes lingüers plantejant tot l'any 1922 (fins a octubre), aquesta lliçó és d'una llargada insospitada. El feixisme ens ha demostrat que el món és de qui el vol. I que tothom pensi que l'Estat italià era una cosa infinitament més forta que l'Estat espanyol esquivant. Però, no és pas hora ara de detallar. Les persones conecidores de la Itàlia de 1922, conecidores encara que sigui a través dels nostres pobres articles, saben de què es tracta.

En un mot: mentre el nacionalisme serà una cosa acadèmica o cosa electoral, o pluroràtica, ningú no em podrà negar el dret de dir que la nostra política és trista i buida. Això per no dir altra cosa.

I un mot sobre la nostra literatura. Nosaltres, havem arribat a la literatura catalana, sense passar per cap de les capelles que existien a Barcelona l'any 1918. Llavors, encara hi havia les escorialles del voluntarisme i les escorialles de la revista "Joven-tut". D'altra banda arribaven al seu gran de maduresa els homes provinents de "El Poble Català" i el noucentisme i la confraria dels deixebles de l'Ors baltia el seu ple. Podem dir que res no havem xutet de les dues primeres supervivències i que encara menys havem estat en contacte amb els anomenats noucentistes. L'aire de buidor desordenada dels primers ens ha repugnat sempre tant com l'aire de deshumanitzada pedanteria dels segons. La nostra petita intuïció, el nas, potser la nostra formació, potser els nostres amics, ens feren de massa bona hora demanar a la literatura això: un batec d'humanitat expressat amb natural senzill i pla. Després havem vist que això era la mateixa joventut, la màxima modernitat i la veritable dificultat. Després havem vist que la naturalitat, el que en podríem dir el "sermó pedestre" d'Horaci és la més alta característica dels nostres clàssics. Amb aquests antecedents niament ens podríem engrescar amb la volubilitat d'una elegància, amb la pesadeta de "La Revista", amb les poesies d'En Llorenç Pícol i dels seus innumerable seguitadors. Malament ens engrescàrem ja amb tot el que sigui retòrica o gramaticalisme o desviació estilística. Tot això és cosa de dilectants i la invenció dels que escriuen sense tenir res per dir.

La llengua Catalana i el Col·legi de Metges

prés d'una hora de discussió s'aprova l'article primer del nou reglament, que en forma de proposició fou presentat per alguns socis, dient textualment així: "La llengua oficial del Col·legi de Metges, de Barcelona, és la llengua catalana." Aquesta proposició fou aprovada per "unanimitat", amb els vots de la presidència inclòs.

Discutint i aprovat el nou reglament passà ja a la seva aprovació, a la superioritat oficial, la "Junta Provincial de Sanidad", organisme de l'Estat espanyol, que fins ara no sabem quines funcions tenia per haver estat pràcticament inèdites, però que amb el present motiu ens il·lustrà sobre la seva missió.

Del que ha passat amb el nou reglament res en sabem per conducte oficial del Col·legi; més particularment fa una temporada que ens enterarem de com la "Junta Provincial de Sanidad" l'havia aprovat, excoient-ne, però, l'article primer. Això no ens vingué de nou, tenim en compte que aquesta "Junta" és una delegació oficial del Govern d'Espanya, per més que esglisi composta de senyors de la nostra terra en bona part, que algun dia caldrà anomenar.

Fins aquí el fet no ens hauria molestat gaire si la Junta del Col·legi de Metges, mandatària de les ordres rebudes dels col·legiats, hagués actual, interpretant l'unànim sentir d'aquests.

Per contra, dita Junta directiva, sent cas omís de l'expressió unànim dels socis, i fins contra-dient la seva volació, ha fet el paper de pur organisme burocràtic, que tant bé desempenya de molts anys en aquesta banda, i sotmesa en absolut als principis que informen a la "Junta Provincial de Sanidad", ha deixat de banda la voluntat expressa dels socis, continuant en espanyol els seus, fent les actes en un sabrosíssim castellà, etc., etc.

I com si això no fos prou encara, sol acabar demostrant el seu entusiasme de delegació espanyola amb la publicació, per primera volta, d'un tórax periòdic o revista, aparegut fa una setmana, escrit en idioma espanyol, sobre paper sifinat, il·lustrat amb formoses fotografies d'operadors en funcions i omplent la doble plana central les magnífiques fotografies dels magnífics senyors que componen tant il·lustre Junta directiva. Però no ha acabat tampoc aquí la llista d'actuacions de la Junta, sinó que tenint el xafec que sobre d'ella anava a caure en una pròxima junta general, assenyada per a les darreries del mes que som, amb motiu d'aquestes coses i moltes d'altres que tenim ha que buien, ha acordat per majoria de vots en la seva darrera reunió no celebrar aquesta junta general, sangrant-se amb salut per a afegir possibles i justes erigues.

Aquest és el motiu que m'ha determinat a fer públic el tracta que dona a la nostra llengua la Junta del Col·legi.

Tenint molt en compte a fer, encara perquè la gent de casa tracta a la seva llengua tal com deuen, són continuats als greuges que reb dels maledicors fills de Catalunya; així està passant encara al Col·legi de Metges en tots els membres de la Directiva són fills de terra catalana, tant amb el fet que un vell company andalús, que parla correctament el català, és un dels firmants de la proposta reivindicadora de nostra llengua mare.

Lluís Vila Abadís

tor infrascrit. (Parlo naturalment en general, que les excepcions són al cor de tots). Cada vegada que vine a Catalunya i parlo amb la gent, em descobren les seves angúnies i aquestes angúnies són les meves. És aquestes angúnies són la prova de la superioritat dels autors, que Déu sigui benèvol i alabst. Si són la prova del contrari un instant elemental confort i millorament, m'ha de fer dir públicament que els qualificatius del meu escrit de Roma són certs.

Si hi ha algú que no hi està conforme, que dissimuli. Però que comencin les votacions. Sufragi restringit, ben entès perquè no dignu el que s'acostuma a dir del sufragi universal.

Josep Pla

FINANCES I COMERC

SESSIO DE BORSA

del 16 de gener de 1923

BORSA RAY	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Nord	70.70	70.70	70.50	70.50
Aleants	70.55			70.55
Colonials	66.50	66.50	66.50	66.50
Aleants	110.35			110.35

BORSA YARDA

Dia 16 de gener de 1923			
DEUTES DE L'ESTAT			
Dents interior	4 0/0 P		70'43
Exterior	4 % F		85'00
"	Ambie.	4 % F	
"	Ambie.	5 % F	87'30
Obs.	Tr. v/.	1 Juliol 1922	S. A.
"	"	"	S. E.
"	"	4 gener 1924	S. A.
"	"	"	D.
"	"	4 febrer	S. A.
"	"	"	S.

Cotització oficial de la Borsa de Barcelona

Dia 16 de gener de 1923

DEUTES DE L'ESTAT	
Deute Interior 4 1/2 %	70.45
Exterior 4 1/2 %	85.00
Amble 4 1/2 %	
Amble 5 1/2 %	87.30
Oba. Tr. 1/2 % 1 Juliol 1923	S. A.
1/2 % 1/2 % 1/2 %	S. A.
4 Janer 1924	S. A.
4 Febrer	S. A.
4 Març	S. A.

MUNTANENTS I DIPUTATS

Deute Municipal E. 1903	
1904	
1905	
1906 Ser. A.	79.20
1906 Ser. B.	
1907 Ser. D.	
1910 Ser. D.	
1912 Ser. E.	
1913 Ser. F.	78.25
1916 Ser. B.	
1917 Ser. B.	78.25
1918 Ser. B.	
1920 Ser. B.	78.00
1921 Ser. B.	78.75
1922 Ser. B.	78.75
1923 Ser. B.	78.75

DEUTES DE L'ESTAT

Deute Municipal E. 1903	
1904	
1905	
1906 Ser. A.	79.20
1906 Ser. B.	
1907 Ser. D.	
1910 Ser. D.	
1912 Ser. E.	
1913 Ser. F.	78.25
1916 Ser. B.	
1917 Ser. B.	78.25
1918 Ser. B.	
1920 Ser. B.	78.00
1921 Ser. B.	78.75
1922 Ser. B.	78.75
1923 Ser. B.	78.75

DEUTES DE L'ESTAT

Deute Municipal E. 1903	
1904	
1905	
1906 Ser. A.	79.20
1906 Ser. B.	
1907 Ser. D.	
1910 Ser. D.	
1912 Ser. E.	
1913 Ser. F.	78.25
1916 Ser. B.	
1917 Ser. B.	78.25
1918 Ser. B.	
1920 Ser. B.	78.00
1921 Ser. B.	78.75
1922 Ser. B.	78.75
1923 Ser. B.	78.75

DEUTES DE L'ESTAT

Deute Municipal E. 1903	
1904	
1905	
1906 Ser. A.	79.20
1906 Ser. B.	
1907 Ser. D.	
1910 Ser. D.	
1912 Ser. E.	
1913 Ser. F.	78.25
1916 Ser. B.	
1917 Ser. B.	78.25
1918 Ser. B.	
1920 Ser. B.	78.00
1921 Ser. B.	78.75
1922 Ser. B.	78.75
1923 Ser. B.	78.75

DEUTES DE L'ESTAT

Deute Municipal E. 1903	
1904	
1905	
1906 Ser. A.	79.20
1906 Ser. B.	
1907 Ser. D.	
1910 Ser. D.	
1912 Ser. E.	
1913 Ser. F.	78.25
1916 Ser. B.	
1917 Ser. B.	78.25
1918 Ser. B.	
1920 Ser. B.	78.00
1921 Ser. B.	78.75
1922 Ser. B.	78.75
1923 Ser. B.	78.75

DEUTES DE L'ESTAT

Deute Municipal E. 1903	
1904	
1905	
1906 Ser. A.	79.20
1906 Ser. B.	
1907 Ser. D.	
1910 Ser. D.	
1912 Ser. E.	
1913 Ser. F.	78.25
1916 Ser. B.	
1917 Ser. B.	78.25
1918 Ser. B.	
1920 Ser. B.	78.00
1921 Ser. B.	78.75
1922 Ser. B.	78.75
1923 Ser. B.	78.75

RECTIFICACIO DE DENUNCIA

La Tesoreria Central d'Hisenda, amb referència a la denúncia publicada en aquesta Borsa el dia 4 del corrent, diu a aquesta Presidència, amb objecte de la del corrent, el següent:

En el dia 2 del actual, comunico a l'haver desaparegut diferents títols de la Deuda Perpètua Interior 4 per 100, a l'haver incloure i de la sèrie B número 232124 i 1 de la sèrie C núm. 236499 que al seguir l'inspecció dels dipòsits en custòdia a aquesta Tesoreria, apareixeran en un altra dipòsit del que falten i de la sèrie B núm. 239385 i 1 de la sèrie C número 269980, pregar se serveixi manar la retenció d'aquests darrers i aixícar la denúncia que pesa sobre els primers.

BORSA DE MADRID

Interior comptat, 80.60.	
Amortitzable, 4 per 100, 81.00.	
Idem 5 per 100, 87.25.	
Exterior, 86.40.	
Baen d'Espanya, 589.50.	
Idem Riu de la Plata, 243.00.	
Tabacs, 245.00.	
Sucre per preferents, 78.75.	
Idem ordinàries, 89.00.	
Cèdules, 91.00.	
Nords, 350.00.	
Atencas, 350.00.	
Francs, 49.00.	
Llures, 20.90.	

PARIS TANCAR

Canvis s. Londres, 68.78.	
Idem Bèlgica, 91.10.	
Idem Espanya, 229.75.	
Idem Itàlia, 583.	
Idem Nova York, 14.74.	
Idem Suïssa, 276.50.	
Idem Noruega, 271.25.	
Idem Dinamarca, 291.	
Idem Berlín, 006.75.	
Idem Viena, 002.50.	
Idem França, 41.10.	

DESPRES TANCAR

Llures, 68.70.	
Pessetes, 229.75.	
Llres, 72.10.	
Dòlars, 14.74.	
Francs suïssos, 276.50.	
Marc, 49.00.	
Corones, 20.90.	

LONDRE - TANCAR

Cèdules argentines, 40 s/16.	
Exterior, 75.	
França, 68.65.	
Nova York, 46.69.	
Espanya, 229.75.	
Suïssa, 276.50.	
Holanda, 11.77.	
Itàlia, 58.31.	
Suècia, 173.05.	
Portugal, 24.0.	
Argentina, 43.87.	
Montevideo, 43.67.	
Chile, 33.40.	
Berlin, 74.00.	
Copenhague, 235.75.	
Yokohama, 21.00.	
Bèlgica, 75.45.	
Noruega, 26.95.	

SOL E I TORRA GERMANES

BANQUES	
FRANCOIS, 14.10 per 100.	
Anglaterra, 29.65 pessetes.	
Itàlia, 31.30 per 100.	
Bèlgica, 41.05 per 100.	
Suïssa, 120.10.	
Portuguesa, 22 pessetes.	
Alemanys, 0.06 per 100.	
Austríacs, 0.06 per 100.	
Holandesos, 2.49 pessetes.	
Suècia, 1.65 pessetes.	
Noruega, 1.04 pessetes.	
Dinamarca, 1.14 pessetes.	
Rumania, 2.75 per 100.	
Bèlgica, 6.10 pessetes.	
Canadà, 0.05 pessetes.	
Argentina, 0.20 pessetes.	
Peruans, 0.00 pessetes.	
Paraguaysos, 0.10 pessetes.	
Chilens, 0.05 pessetes.	
Japonesos, 0.20 pessetes.	
Argelins, 1.10 per 100.	
Egiptes, 20.40 pessetes.	
Filipines, 2.75 pessetes.	

OR

Alons, 124.50 per 100.	
Onces, 124.00 per 100.	
4 i 9 duros, 124.00 per 100.	
1 duro, 124.00 per 100.	
Isabel, 128.00 per 100.	
Francs, 124.00 per 100.	
Llures, 31.15 pessetes.	
Dòlars, 6.42 pessetes.	
Chil, 6.10 pessetes.	
Mexic, non, 126.00 per 100.	
Veneçuela, 123.00 per 100.	
Marc, 128.00 per 100.	

GRAVES I PUIGERT S ON

Regolem tota els cupons venent i gener pròxim.

Rambla del Centre, número 8

Telèfons 1230-1231 A

Mercat de Llotja

Gran força	
Blanca extra	78
Corrent	78
Superfina superior	80.161
corrent	80.140

CEREALES

EE. UU. 600	
Blat de mar (Plata vell),	33.35
Civada Extremadura,	33
roja	34
Ordi	35
Faves	45
Pat	47
Favos Marrocs,	48
Jerex rms	49
Voces	49
Vers	48
Zacalea Sevilla	48
Mill	48
Baranger	48
Comares	48

DESPRES

Farines número 4	
Segones	37
Terceres	38
Quartres	39
Preus per sac de 60 quilos.	

ARRAOS

Bomba Ploet,	
núm. 12,	116
núm. 10,	101
Benloch O,	88
Seleto,	88
Waltel,	89

MONETES

Sac d'Am. 31,	
Jeres 1,	129
Jeres 2,	129
Jeres 3,	129
Palons	68

Mercat de vins

Preus per grau i hectòlitre i mercaderia posada al celler del col·lector, informació facilitada per l'Associació de Magatzoms i Exportadors de Vins de Barcelona:

Penedès blanc, a 1.65.	
Idem negre, a 1.95.	
Camp de Tarragona blanc, a 1.75.	
Idem idem negre, a 1.75.	
Conca de Barberà blanc, a 1.50.	
Idem idem negre, a 1.50.	
Priorat negre, a 2.	
Vinanova i Gellred negre, a 1.75.	
Ignalada negre, a 1.95.	
Martorell blanc, a 2.	
Manxa blanc, a 2.	
Alacant negre, a 2.25.	
Mistela blanca, a 2.75.	
Idem negre, a 2.75.	
Moscatell, a 4.	
Mercat animat.	

Mercat Central

Patales bolado Gandia, a 30.	
Idem idem pasta, a 25.	
Idem bafé Vich, a 20.	
Monlatos Mallorca, a 19.	
Sebes de l'Amorçà, a 15.	
Preus per pessetes els 100 quilos.	
Alis (Cap-pares), a 3 pessetes forc.	
Idem primera, a 2.	
Idem segona, a 1.	
Peres d'Aragó, de 80 a 100.	
Pomes, de 80 a 120.	
Preus per pessetes els 100 quilos.	
Pitans de Canaries, de 1.20 a 1.50	
pessetes dotzena.	
Melons de València, a 12 pessetes.	
Taronges, a 35 pessetes el miller.	
Mandarines, de 25 a 45 pessetes.	

Mercat d'olis

OLIS D'OLIVA	
Corrent bo, a 122.00.	
Idem superior, a 183.95.	
Classe fina, a 217.50.	
Idem extra, a 232.17.	
Preus per pessetes els 100 quilos.	
Mercat sostingut, amb tendència a millorar.	

OLIS DE PINYOLA	
De color verd, de 86.00 a 91.30.	
Idem gruoc rimera, de 100.30 a 104.30.	
Idem idem segona, de 91.30 a 96.00.	
Preus per pessetes els 100 quilos.	
Mercat amb poca animació.	

OLIS DE COCO	
Blanc, amb envà, a 130.	
Cochin, a 130.	
Palma, a 100.	
Preus per pessetes els 100 quilos.	
Mercat sostingut.	

OLIS DE LLINOSA	
Cru, a 170.	
Cult, a 170.	
Sense color, a 200.	
Preus per pessetes els 100 quilos.	
Hi ha més animació que les setmanes anteriors.	
En caixes, 8 pessetes més per 100 quilos.	

OLI DE CAQUET	
Corrent, a 185 pessetes els 100 quilos.	
Hi ha manca d'operacions.	
Arribades de la present setmana a l'Associació del Morrot:	
Oli andalus, 2 vagons.	
Idem del país, 104 idem.	
Queden a l'emmagatzematge 13 vagons del país.	

Secció Marítima

Moviment marítim

Vapor espanyol "Nemrod", de Sevilla, amb explosius. Amarrat moll de Costa. Consignatari, Soler.

Vapor espanyol "Cabo Higuer", de Palamós, amb càrrega general i 7 passatgers. Amarrat moll del Rebaix. Consignatari, Ibarra i Companyia.

Vapor espanyol "Mallorca", de Palma, amb càrrega general i 54 passatgers. Amarrat moll de les Drassanes. Consignatari, Companyia Transmediterrània.

Vapor anglès "Cid", de Gijón, amb càrrega general. Amarrat moll de Barcelona S. Consignatari, Mac Andrew.

Vapor espanyol "Tirao", de Cartagena i escales, amb càrrega general i 68 passatgers. Amarrat moll d'Espanya NE. Consignatari, FHL de Ramon A. Ramos.

Vapor espanyol "Teresa", de Vinars, amb garrofes.

Vapor noruec "Vera", de Burdax, amb càrrega general. Amarrat moll de Sant Bertran. Consignatari, Mallol i Bosch.

Pailebot espanyol "Joven Paquito", de Palamós, amb càrrega general.

Vapor holandès "Perseus", d'Alacant, amb càrrega general. Amarrat moll de Barcelona N. Consignatari, Talavera.

Vapor espanyol "Antonio López", de València i escales, amb càrrega general i passatge. Amarrat moll de Balera.

Goleta danesa "Niall", de Lisboa, amb carregament de bacallat, amarrat moll de Sant Bertran. Consignatari, Condeminas.

Vapor espanyol "Anita Marlin", amb càrrega general, cap a Castelló.

Vapor espanyol "Jativa", amb càrrega general i trànsit, cap a Passages i escales.

Vapor espanyol "Tordera", amb càrrega general, cap a Las Palmas i escales.

Vapor espanyol "Romeu", en llst, cap a Canaries i escales.

Vapor espanyol "Camosa", amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "José Maria", amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "Nemrod", en llst, cap a Bilbao.

Goleta espanyola "Comercio", amb càrrega general, cap a Sant Feliu.

Vapor holandès "Groenlo", en llst, cap a València.

Vapor finlandès "Suomen Poika", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Ramón", en llst, cap a Aguilas.

Vapor anglès "Pinzón", amb càrrega general i trànsit, cap a Tarragona.

NOVES

Del míting de Vilafranca

Text íntegre del discurs d'En Rovira i Virgili

SALUTACIO

Patriotes del Penedès: Saludo la vostra terra vergejant i trençada, escampada de viles i poblets dintre les petites valls i a la vora de l'aigua amiga dels rius. Saludo aquesta comarca, que era en els temps prehistòrics la part septentrional de la Cossetania i que en l'Edat Mitjana, en els temps de la reconquesta contra els moros, va ésser el llac d'unió entre la Catalunya vella i la Catalunya nova. Saludo la població de Vilafranca, rica de records històrics, rica de fills gloriosos, lilit mortuori d'aquell agregi rei català, Pere el Gran, breçol d'En Jofre i d'En Barba, d'En Milà i Fontanals, d'En Torres i Bages. Saludo per vosaltres, gent del Penedès, i llibertat per la pàtria catalana!

EL RESPECTE ENTRE ELS CATALANS

Em proposo parlar avui amb la màxima serenitat i amb el degut respecte a les persones, i a l'hora amb perfecta claredat i amb tota franquesa. Vull recollir i contestar aquella part del darrer discurs d'En Cambó, que contradiu l'ideari que "Acció Catalana" ha aïcat com a bandera. Jo, senyors, no comparteixo el parer d'aquells que neguen a En Cambó tots els mèrits, totes les qualitats i tot sentiment català. No, jo això no ho diré mai, perquè crec que no és just. I arriba per Catalunya un temps decisiu, que exigeix que els catalans, tot marcant les divergències i fins les oposicions que hi pugui haver, han d'esforçar-se per guardar entre ells la major justícia. Pot venir el dia del sacrifici heroic, i els evolutius que avui ens tracten d'extremistes, si se senten verament catalans, seran arrossegats a la lluita. Que els futurs soldats de Catalunya, quan s'arreglerin en les línies de batalla, no s'hagin de penedir dels insults llançats. Per això, abans de combatre fortament les teories d'En Cambó, jo alço la meua espasa espiritual, saludant com els cavallers en el moment de començar el combat.

EL "TOT O RES"

La major part del discurs d'En Cambó a la Barceloneta va estar dedicada a combatre les teories que ell en diu extremistes, expressades en la fórmula famosa de "tot o res", nascuda a les darreries del segle passat, quan es produí dintre la Unió Catalana la secció que més tard creà la "Lliga Regionalista".

Davant del "tot o res" que triomfà dintre la Unió, els dissidents d'aquesta sostingueren la tendència a admetre qualsevol cosa. Però cal tenir present que en aquella època el "tot o res" no tenia la significació que avui En Cambó li dona. Cal tenir present que en els seus començos la Unió Catalana no s'oposava pas, pel que fa a la llibertat de Catalunya, les teories maximalistes que sostenien avui nombrosos catalans. Recordo que en l'Assemblea de l'any 1892, on foren aprovades les famoses Bases de Manresa, va acceptar-se una proposició en el sentit que es donés l'ajut a la implantació total o parcial d'algunes de les bases. Quan a les acaballes del segle passat s'alçà la fórmula de "tot o res", el "tot" significava, no pas la independència, sinó la totalitat de les Bases de Manresa, aquestes bases que la Unió Catalana ha posat dins d'en calaix, tancant-les amb pany i clau.

ELS ARGUMENTS HISTÒRICS

Per combatre els que ell anomena extremistes, En Cambó ha usat tres menes d'arguments: els històrics, els econòmics i els geogràfics. Examinem-los.

Comencem pels arguments històrics. Tres fets de la nostra història ha citat En Cambó, amb el reforç d'un text d'En Prat de la Riba, per a demostrar que el "tot o res" ha estat causa de grans desgràcies, d'immenses desgràcies per a Catalunya. Doncs bé: jo no vine a Vilafranca a posar cèdula d'història, ni vull fer de mestre pedant. Però he de dir que la interpretació que dona En Cambó als tres fets històrics citats és fonamentalment i absolutament equivocada. Aquests fets són el pleit del comte d'Urgell, la guerra dels Segadors i la guerra de Successió.

Parlem del cas del comte d'Urgell. Segons En Cambó, l'haver-se entossudit el comte a mantenir el "tot o res" fou causa de grans danys per Catalunya. Pobre comte Jaume! Al cap de cinc segles de la seva tragèdia encara s'alçen veus catalanes per acusar-lo. La veritat és que en aquell cas no hi havia cap fórmula transaccional entre el tot i el res. La llegenda atribueix a la mare del comte, que era una italiana, Margarida de Montferrat, aquesta frase famosa: "Fem o rei o fem". És que ens és tan fàcil no

ésser-ne hi ha algun terme mig? És que potser es volia que es compta d'Urgell acceptés de les mans de Ferran el d'Antequera una cartera de ministre?

Ha citat també En Cambó la guerra dels Segadors. Tampoc a aquells fets pot aplicar-se la fórmula del "tot o res". Aleshores, el Govern de Madrid volia destruir les llibertats catalanes, que no eren pas el "tot", sinó que consistien en una autonomia limitada, força limitada. Per defensar l'autonomia, els catalans van donar la sang i la vida. Qui pot censurar-los? Jo us dic que per tenir avui un Pau Claris donaria tots els ex-ministres catalans de la Corona d'Espanya. (Aplaudiments.)

Passem a la guerra de Successió. Igualment podem comprovar que no es tractava d'una tria entre el tot i el res. La tria que feren els catalans va ésser entre Felip i Carles. Durant molt de temps hi ha hagut en molts patriotes catalans la convicció, que jo he compartit també, que els catalans dels principis del segle XVIII van fer mal fet d'intervenir en una lluita dinàstica. Però estudis delinqüents demostren que, pel bé de Catalunya, no podien fer altra cosa. No fa gaire que un jove i excel·lent historiador català, En Ferran Soldevila, va publicar un estudi provant que els catalans havien de posar-se necessàriament al costat de l'arxiduc d'Àustria. En els meus estudis històrics he arribat a la mateixa conclusió. No hi havia aleshores transacció possible, perquè Felip V havia refusat de respectar les llibertats catalanes i fins una part d'aquestes llibertats. Aquella Catalunya havien de triar entre renegar-se passivament a la pèrdua de les llibertats, o fer per elles un últim i heroic esforç. Van preferir això darrer. I la data de l'11 de setembre del 1714 ha quedat com una data gloriosa en la nostra història. Cal retre homenatge a aquells catalans, perquè no solament mereix ésser honorat el vencedor que alça l'espasa triomfant, sinó també el caigut que se sacrifica per la causa de la Pàtria. (Molt bé.)

QUI HA DUT LA DECADÈNCIA?

Senyors, és fàcil i és injust el dir que la decadència de Catalunya la van dur els extremistes. Fins ara tots havíem convingut, fins En Prat de la Riba, i aquesta és la veritat, que la causa de la nostra decadència nacional fou tot el contrari, i que la portaren aquells catalans que van transigir amb les imposicions del poble hegemònic, que van abdicar de les característiques de la pròpia personalitat. Una de les causes principals de la decadència, en allò que és culpa dels catalans, la trobem en el poder de la reialesa, que va atreure els nobles catalans i va enlluernar el nostre poble. I és que la Monarquia espanyola, des de molts segles ençà, va aixafar Catalunya. Els homes que són monàrquics de la Monarquia dels altres no poden dir-se pròpiament nacionalistes. (Aplaudiments.)

SOM REPUBLICANS DE CATALUNYA

Per això els d'"Acció Catalana", no vull dir ben clar, avui de fet som tots republicans, tots volem la República catalana. (Ovació.)

En aquest punt, hi ha dos matisos entre nosaltres. Els uns es decanten per la República catalana, tenint en compte que no existeix a Catalunya dinastia pròpia, nacional. Els altres, entre els quals jo em compto, som republicans sense condicions, ho som no solament perquè no hi ha dinastia catalana, sinó perquè doctrinalment creiem preferible la República a la Monarquia. De mi puc dir-vos que fóra republicà encara que a Catalunya tinguéssim deu dinasties. (Aplaudiments.)

ELS ARGUMENTS ECONÒMICS I GEOGRÀFICS

A més a més de les raons històriques, En Cambó exposava en el seu discurs una quantitat d'arguments econòmics i geogràfics. Creu el cabdill de la "Lliga" que cal guardar-se del perill dels caps calents, i tenir en compte les realitats. Si cal témer els caps calents, però jo us dic que cal témer encara més els cors freds, que són la cosa més perillosa per a la llibertat d'un poble. (Molt bé.)

No és aquesta l'hora ni l'oportunitat de parlar llargament de fets històrics i geogràfics. No fa gaires setmanes que a Reus vaig parlar amb alguna extensió d'aquest tema. I els fets que allí vaig exposar queden intactes després del discurs d'En Cambó.

ELS VATICINIS FRAUDULES

Només vull remarcar que abans de la gran guerra hi havia a Eu-

ropa economistes, tan economistes almenys com En Cambó, que demostraven com dos i dos fan quatre que la unitat d'Àustria-Hongria era indestructible. I ja ho veieu: pot dir-se, usant una frase popular, que del Imperi d'Àustria-Hongria no n'han quedat ni les cues. (Aplaudiments.)

Hi havia també uns geògrafs i economistes que demostraven matemàticament que els petits pobles que hi ha a les vores de la Mar Bàltica no podien viure independents. I ara veiem allí una garlanda d'Estatos lliures: Lituània, Letònia, Estònia, Finlàndia. I diuen que la independència els prova. (Aplaudiments.)

Sosté En Cambó que a l'endemà de la nostra independència hauríem d'unir-nos a Espanya novament. Això ja ho veuríem si es fes la prova. Cas de fer-la, davant els resultats tots quedaríem convençuts. Vull retreure, però, el cas d'un amic meu, que fiant-se de teories naturals i biològiques, va aviar un ocell engabiats, esperant que tot sol tornaria ben aviat a la gàbia. L'ocell va sortir, i encara vola ara pel cel de la llibertat. (Aplaudiments.)

LA INDEPENDÈNCIA NO ES L'ISOLAMENT

Independència, senyors, no vol pas dir isolament. L'home lliure no ha de viure per força sol i ferèstec enmig d'un bosc. Tampoc cal que els pobles lliures siguin ferèstecs. És cert que hi ha a la península ibèrica interessos comuns. No ens refusem a tractar-los. Però no creiem que exigeixin el sacrifici de la nostra llibertat nacional.

Llaços d'economia, relacions geogràfiques, llaços de convivència humana, tot això està bé. Tot això podem acceptar-ho, si ens entenem. Però les cordes i les cadenes d'imposició de Goyens, de lleis, de llengua, d'ànima, això, no. Això no podem acceptar-ho. Per damunt de tot hi ha el dret a la nostra llibertat.

El sofisma d'En Cambó i d'altres consisteix a dir que aquests interessos i aquesta possible convivència tenen en la federació la fórmula de màxima amplada política. Jo crec que la solució reformativa és insuficient en el nostre cas. I ho dic jo, que vinc del camp del federalisme, que fins fa cinc anys he estat partidari de la solució del problema català per mitjà dels principis federals. Els fets i els anys, però, no passen endavant. En els cinc anys últims he vist el fracàs dins Espanya de les fórmules d'autonomia catalana. He vist també i això és per mi l'argument més fort—que les nacions lliures de la post-guerra no s'han federat pas. He vist quina és la veritat sobre l'aplicació del federalisme. He vist que la federació serveix per unir les regions d'una mateixa nacionalitat, però que no és el llac convenient per unir nacions diverses, perquè obliga a aquestes a cedir al poder federal facultats que no són essencials per a una regió, però que ho són per a una nació. Hi ha, més enllà de la federació, altres llaços per a la convivència i la relació entre nacions.

Quan es parla de la federació espanyola cal insistir en la pregunta: amb qui ens hem de federar els catalans? Volem que Catalunya es casi, i no li ofereixen un promès de carn i ossos. Li ofereixen ombres, noms, paraules perdudes d'entremig d'un silenci de ruïnes. On són les regions espanyoles, on són que no les veiem? Calorze estrelles, representant les calorze regions, hi havia a la vella bandera federal. Però en el cel de la nostra Pàtria aquestes estrelles han anat apagant-se, i avui només en brilla una. Calorze estrelles hi havia a la bandera federal d'abans. Però avui són moltes els catalans que amb una estrella en tenim prou. (Aplaudiments.)

LES TRES ESTRELLES DE LA CATALUNYA GRAN

Permeteu-me, amics, que jo mateix em rectifiqui. Vosaltres, els qui teniu a les vostres banderes i als vostres segells, materialment o idealment, l'estrella solitària, penseu que una estrella sola, lluint en el nostre drap barrat, potser s'enyoraria. Enyoraria la germana València, en dormiscada entre els jardins. Enyoraria la germana Mallorca, tota voltada de blavors, plena del sol més daurat que cau damunt la terra. Si per cas, poseu l'estrella solitària enrotllada cap a un cantó, que deixi lloc perquè un dia l'acompanyi l'estrella de València i l'estrella de Mallorca. Aquestes, amb la de la Catalunya estrieta, són els tres estels de la nostra raça, els de la nostra història, els de la nostra nació i els de la nostra llengua immortal. (Gran ovació, que dura llarga estona.)

LA MUSICA

"Revista Muzicala occitana"

Hem rebut el primer número d'aquesta interessant revista musical, que ha començat de publicar-se a Tolosa. La "Revista Muzicala Occitana" és orgue de la societat coral "Deodat de Severac", de la ciutat omentada, i recorda marcadament en la seva tendència artística i presentació, la "Revista Muzicala catalana" que publica l'Orfeó Català, l'orientació del qual segueix.

Aquesta publicació té per nosaltres, els catalans, un més gran interès perquè es prova palesa, ben eloquent, que l'influència del nostre excels Orfeó va intensificant-se per les terres germanes de França, arribant fins la bella capital occitana on la Choral Deodat de Severac s'inspira en l'obra admirable del mestre Millet.

En l'article de presentació que encapçala la revista, el redactor en cap, Mr. Joseph Poyer, fa una entusiasta defensa de la idea regionalista, doctrina que la publicació desentrolla amb tota la precisió i extensió necessàries. Mr. Doyer, dedica en son bell article un elogi efusiu a l'Orfeó Català, posant l'admiraçió que sent pel nostre expandiment orfeònic que ell desitjaria veure arrelar al seu país.

Conté, a més, aquest primer número de la "Revista Muzicala occitana" una expressiva salutació del mestre Millet als orfeonistes tolosans, titulada "Als germans de Tolosa"; una bella poesia del poeta Antonin Perbosc, escrita en parla occitana; actes de la "Choral Deodat de Severac" i seccions de bibliografia i de notes diverses.

Saludem cordialment la "Revista Muzicala occitana" desitjant-li una llarga i eficaç durada.

L'"Associació Catalana d'Estudiants" ha organitzat un important concert que es celebrarà al matí del diumenge vinent, al teatre Goya. Hi prendran part el renomnat Orfeó Gracienc, interpretant un escollit programa, i la molt aplaudida Cobla Barcelonina, la qual donarà a conèixer el més selecte del seu extens repertori.

El diumenge, dia 21, a les cinc de la tarda, tindrà lloc a l'Orfeó Gracienc un interessant recital de mandolina a càrrec de la notable concertista senyoreta Nàtalia Vilaret, la qual interpretarà un selectíssim programa en col·laboració de la professora de piano senyoreta Garne Solà.

LICEU

La vetllada d'aquesta nit al nostre primer teatre lliure pot considerar-se com un veritable esdeveniment artístic; la reposició de l'òpera admirable de Mozart "Les noces de Figaro" significa una solennitat artística sols reservada als grans coliseus.

Demà, dijous, farà la seva presentació el divo tenor Carles Hackett, que ve precedit de molta fama, i el debut del qual ha despertat gran interès.

Indubtablement aquestes vetllades solenns faran que el Gran Teatre del Liceu es vegi molt concorregut.

L'Associació Íntima de Concerts ha començat el repartiment d'invitacions als seus adherits pels dos concerts que corresponen al mes present i que tindran lloc en les vetllades dels dies 19 i 29.

En el primer dels esmentats concerts quedaran satisfetes diverses demandes endreçades a la directiva per gran nombre de socis, ço és que el violinista N'Antoni Brosa donés un altre recital i que el no menys famós pianista català també, N'Alexandre Vilalta, es fes sentir com a solista. Vengudes les dificultats de diferents ordres que suposa l'actuació en un mateix concert de dues eminències, la directiva de la Íntima ha pogut realitzar aquestes justes aspiracions i ambdós artistes col·laboraran en obres a duo i en altres a solo.

A la sessió del dia 29 debutarà el Quartet Casals, novella agrupació integrada per joves concertistes.

Diumenge vinent, a les cinc de la tarda, l'Orfeó Català farà en son Palau de la Música Catalana el concert-repàs que mensualment dedica als seus socis protectors.

Noves religioses

Avui, Santa Antoni, abet; Marian, diaca, i Santa Rosalinda, monja.

Quaranta hores: Avui, a l'església de Nostra Dona dels Dolors. Hores d'exposició: De dos quarts de vuit del matí a dos quarts de sis de la tarda.

La missa d'avui, Sant Antoni, abet, color blanc.

Cort de Maria: Avui, Nostra Dona dels Desemparats, al Pi, o a Sant Agustí.

Vetlles en Sufragi de les ànimes del Purgatori: Avui, a la seva capella, Escorial, 155 (Gràcia). Tots de Nostra Dona del Sagrat Cor de Jesús.

A VALLS

La Diada de la llengua

Diumenge tingué lloc a Valls la Diada de la Llengua Catalana, organitzada per la Joventut Nacionalista, d'acord amb "Nostra Parla", de Barcelona.

A les deu de la nit, a la sala de conferències de l'Associació Catalana, tingué lloc l'anunciat acte. La concurrència era molt nombrosa. Hi havia distingides senyoretes. Presidí En Tomàs Selva.

El primer en parlar fou

EN PERE BATALLA

Començà explicant eloquentment l'elevada transcendència de la festa patriòtica que se celebrava.

De com tots els catalans havien contret amb la llengua nacional un deure d'amor i de gratitud.

I és avui, és en aquest instant, que el cor de tots bateja de patriotisme, és sempre que davant els insults de la gent opressora a la nostra llengua nosaltres l'hem d'homenatjar afirmant la nostra fe i el nostre amor envers tot el que signifiqui Pàtria. (Aplaudiments.)

Acabà el seu discurs regreñat, en nom dels nacionalistes de Valls, la col·laboració dels oradors de Nostra Parla de Barcelona, cedint la paraula a

EN DOMENEC PALLEROLA

Adreça una salutació als nacionalistes de Valls i diu que sent profunda complença en veure com ha pres efectivitat en aquell casal de l'Associació Catalana l'acoblament íntim i fervorós dels millors vallesos per retre un homenatge, per parlar d'amor a la llengua catalana, resant una vegada més el credo de la Pàtria.

Aquesta nostra comunió que es tanmateix com un jurament de fe en la doctrina de la Pàtria, fa servir la més falaguera de les esperances. A dintre el cor hi vibra sempre com una corda d'arpa aquell optimisme que és fe en l'ideal que ha dut els pobles al progrés i a la sobirania. En aquest estatge i en aquest moment que els nostres cors bateguen d'emoció patriòtica i els nostres esperits ens diuen aquelles paraules suprames de la nostra germanor en la Pàtria, se m'acut conestar aquella interrogació creada i popularitzada per un diari espanyol: "Hermanos o extranjeros". Si la pàtria un jorn, que la nostra fe ens diu que no és llunya, té els braços lliures, a qui abraçarà serà els seus fills que l'han alliberada. Pels enemics, que com un sarcasme gozen fer aquella pregunta, la Pàtria no té braços. Té punys.

Parla del problema nacionalista a extensament, dient que el programa de més eficàcia és l'actuació constant per assolir que tots els fills de Catalunya se sentin catalans.

En parlar de la funesta tasca contra la nostra Pàtria que ha fet el Govern espanyol, diu que malgrat les seves opressions i les seves bafes i els seus greuges, cal sentir-nos esperançats veient que a Catalunya s'hi sent ja aquella vibració nacional seriosa i definitiva.

Avui—afegeix—hi ha una ració nacionalista mundial. Nosaltres, que ens dolem cada dia de no tenir el que és de justícia, de no tenir a Catalunya la Universitat catalana, hem vist l'exemple dels flamencs creant la Universitat flamenca. Els francesos volen venjar-se aixecant davant per davant de la nova Universitat flamenca una universitat francesa.

Al món hi ha molts lloros i potser quan nosaltres tinguem la Universitat catalana, aquells lloros voldran imitar els francesos i aixecaran un altre universitat no catalana davant de la nostra. Serà divertit, nacionalistes de Valls... Perquè si ara, entremig de la fosca espiritual que sofrim en entrar a un temple estrany, hi passen entre nosaltres, guarnits en la tenebra, llops negres, al dia que tinguem la Universitat catalana a la llum del sol del progrés cultural, descobrirem aquells llops negres, perquè seran els únics, si de cas, que entraran a la Universitat d'enfront. (Grans aplaudiments.)

EN VENTURA GASSOL

Jo recordo—diu en començar—que fa uns quants anys vaig venir a parlar-vos de Pàtria en aquest mateix Casal. Aleshores la meua conferència dula per tema: "Encara no som prou catalans". Avui, estimats amics de Valls, davant l'alliquament de la realitat, encara he d'insistir sobre el mateix tema.

Parla eloquentment dels orígens de la nostra llengua, filla primogènita del llatí i de totes les terres on és parlada. "Aquell gran rei de Catalunya, les cendres del qual reposen a la Seu barcelonina, va aixamplar les fronteres de Catalunya conquistant la formosa València i la Ma-

llorca... I són avui aquestes mateixes terres que en els dies de glòria foren la Gran Catalunya, les que parlen com nosaltres la llengua catalana, que com una fita divina ens recorda a cada instant la realitat de la nostra germania." (Molt bé.)

Parla de l'amor i de l'agraïment que devem a la nostra llengua, perquè ella ha estat la causa fonamental del desenvolupament nacional.

Explica eloquentment la valor espiritual de la llengua, de com s'han de foragitar els mots grollers, perquè laquen la puresa de la paraula bella. Fixeu-vos en la importància suprema de la paraula. Recordeu que Crist, Redemptor nostre, fou l'encarnació del verb de Déu. Tinguem un instant la visió de l'encert espiritual de la significança del nom que ha estat posat a cada ésser de la Creació... Jo m'imagino, per un instant, tots els éssers de la creació, escoltant el seu nom i veig com el lleó, en sentir-se "lleó" marxa ferotge bramant per les selves, i m'imagino que, l'anell, en sentir-se "anell", crida dolçament i s'apropa a besar les plantes del Senyor... (Aplaudiments.)

Parla de la necessitat de l'escola catalana i de la cultura catalana, defensant-la com a bàluc poderós del progrés de la causa nacional, i termina dient: "Adeu nacionalistes de Valls, recordeu sempre en tota la vostra actuació que cal treballar més per Catalunya, perquè 'encara no som prou catalans'. (Gran ovació que dura llarga estona.)

Crònica Social

LA VAGA DELS OBRERS DEL METROPOLITA

Els treballadors del Metropolita ahir continuaven en vaga.

Els obrers presentaren a l'Empresa les següents bases:

I. Que sigui reconegut el Sindicat Unió.

II. Que sigui el Sindicat el que faciliti a l'Empresa els obrers que li calguin.

III. Els peons guanyaran 10 pessetes diàries. Els paletes, 13. Els estivadors, 12. Els mànovers, 7.

IV. Els diumenges seran dies de festa. Només es treballarà en cas de força major i cobrant jornal doble.

V. Quan es treballi amb aigua serà concedit un augment d'un 50 per 100.

VI. En cas d'accident del treball es donarà tot el jornal.

VII. Que sigui acomodat el cap de colla de la línia que es acomiada a dos delegats del Sindicat originat aquest conflicte. I al mateix temps que es torni a admetre els caps de colla despedits en conflictes anteriors per haver-se posat al costat dels obrers.

Els obrers que treballen al Metropolita que pertanyen als rams de construcció i de fusta també presentaran les seves bases.

Ben segur avui es farà pública un manifest adreçat a tots els treballadors.

Ahí matí es presentaren al pou número 5, del passeig de Gràcia, tres individus, invitats als metal·lúrgics que hi treballaven perquè secundessin la vaga. En acostar-s'hi els guàrdies de Seguretat, els tres individus varen fugir.

DEL CONFLICTE DE CALELLA

Ahí, el governador civil celebrà una conferència amb industrials de Calella per a veure si es trobava una solució al problema. Avui en celebrà una altra amb obrers d'aquella població.

El senyor Ravenós manifestà als periodistes que ara que el conflicte es resolrà aviat.

AGRESSIO

L'obrer Joan Planes agredí al seu company Isidre Morell Clotet en la fàbrica d'articles de viatge del carrer de la Riera, número 21, per creure que era el culpable que l'haguessin acomiadat.

Sortosament la ferida del Morell fou lleu.

FEDERACIO D'ULTRAMARINS, QUEVIURES I SIMILARS

Aquesta entitat fa avinent a tots els seus federats que ja poden passar a recollir de lurs associacions la nota dels preus que han de regir durant la segona quinzena del present mes, per ordre governativa.

VOS, NACIONALISTA, QUE VA HEU LAMENTAT DE LA POCA PROMESA CATALANA, QUE HEU ENYORAT ANYS SEGUITS UN DIARI INTEGRALMENT NACIONALISTA,

"LA PUBLICITAT"

AGENCIA HAVAS AGENCIA RADIO

TELEGRAMS

La qüestió de Memel

Davant la superioritat numèrica lituana es concerta una treva

Memel, 16.—Davant la superioritat numèrica de les forces lituanes, s'ha acordat la suspensió del foc, concertant-se una treva, fins a rebre instruccions, de conformitat a les deliberacions que han de tenir lloc demà a la reunió de la Conferència d'Ambaixadors que ha de celebrar-se a París.

S'ha delimitat una zona neutral entre les tropes franceses i les tropes lituanes.—Havas.

FRANCOSOS PRESONERS

Tilsitt, 16.—Segons l'Agència Wolff, els insurgents que s'apoderaren de Memel capturaren set francesos i quinze policies, apoderant-se de bastant material de guerra. A la ciutat regna tranquil·litat.—Havas.

ELS IRREGULARS LITUANS A LA REGIO DE VILNA

Berlín, 16.—Des de Vilna comunicuen al "Lokal Anzeiger" que els irregulars lituans han penetrat a la zona neutral de la regió de Vilna, atacant els militars locals, de resultes del qual atac hi ha morts i ferits per ambdues parts.—Havas.

LA CONFERENCIA D'AMBAIXADORS

París, 16.—La Conferència d'Ambaixadors es reunirà demà dimecres, a les onze del matí, per tractar de la qüestió de Memel i de les mesures que hagin d'adoptar-se per a la millor solució del conflicte.—Havas.

EL "VOLTAIRE", A MEMEL

Brest, 16.—El cuirassat francès "Voltaire" ha sortit a primeres hores del matí d'avui amb rumb a Memel.—Havas.

L'OBRA LA S. DE N. EL GOVERN LITUA INDULTA NOMÉS DOS CONDEMNATS

Ginebra, 16.—Segons informes rebuts en el secretariat de la Societat de Nacions, el president de la República lituana ha indultat tots els membres de les organitzacions polítics, organització militar i francmasoneria dels lituans, els quals havien estat condemnats pel Tribunal lituà pel delicte d'alta traïció i que es trobaven encara detinguts.

La manca de cllemència adoptada pel Govern lituà a favor dels presoners polítics de Kovno, és deguda a la recomanació feta pel plebiscit de la Societat de Nacions.—Havas.

LA LLUITA CONTRA EL PALUDISME

Ginebra, 16.—Durant la sessió celebrada pel Comitè d'Higiene, el doctor Lullmann, director general d'Higiene d'Itàlia, llegí un telegrama del ministre italià d'Higiene senyor Pinze, autoritzant l'organització a Itàlia d'un curs de canvi de personal sanitari per estudiar els mètodes de lluita contra el paludisme.

Prendran part en aquest curs funcionaris de tots els països i constituirà un primer assaig de canvi de personal sanitari.

El president del Comitè, en nom de tots els membres d'aquest, pregà al senyor Lullmann que donés les gràcies al ministre senyor Pinze per l'acord a què es referia el telegrama llegit.—Havas.

L'OCUPACIO DEL RUHR

Ha començat la requisa del carbó que el Govern alemany no permet lliurar

Continua l'avenç de les tropes :: Dortmund ha estat ocupada

Els mancaments del Reich : Una manifestació a Bochum : Incidents i col·lisions : Les tropes franceses atacades : Dos alemanys morts i dos de ferits : Rússia desment que hagi fet cap protesta

París, 16.—La Comissió de Reparacions examinarà avui la nota redactada pels senyors Barthou i Delacroix sobre els recents mancaments del Reich, mancaments que desitgen siguin constats oficialment.

Aquests són: Primer, negativa del Reich a continuar els pagaments en metalls i les prestacions en mercaderia. Segon, cessació del pagament als propietaris de les mines pels suministres fets als aliats.

Tercer, negativa a lliurar el carbó degut per les reparacions, així com del carbó ofert a la comissió tècnica. Quart, cessació total de les restitucions per arrendaments a França i Bèlgica.—Havas.

LA COMISSIO TECNICA SERA ENERGIQA

París, 16.—La missió tècnica requirirà demà el carbó degut als aliats en concepte de reparacions. No serà tolerada cap temptativa d'agitació o de suspensió del treball.—Havas.

ELS GENERALS FRANCOSOS REUNEIXEN ALS PROPIETARIS I ALS OBRERS

Dusseldorf, 16.—Els generals que manen les forces franceses i els caps de les comissions tècniques, han reunit els amos de les mines per a notificar-los-hi que se'ls tindrà per responsables personalment de quantes faltes es registrin en els lliuraments de carbó i per a ordenar-los-hi que es reprimen sense demora aquests lliuraments que han quedat suspesos.

Els alemanys tractaren de discutir aquesta ordre, però els generals i els tècnics francesos es negaren a tota discussió, en vista de la qual cosa els alemanys es negaren a la venguda a l'entornar cap contestació.

Els generals i caps de la Comissió tècnica varen rebre després als secretaris dels Sindicats obrers, als quals havien convocat per fer-los-hi present les bones disposicions que ens troben respecte als obrers del Ruhr.—Radio.

S'AJORNA UN DIA LA REQUISA DE CARBO :: ELS INDUSTRIALS ANUNCIEI QUE REPRENDRAN ELS LLIURAMENTS

París, 16.—Amb motiu d'haver rebut la missió tècnica d'Essen nous informes, aquesta missió, d'acord amb el Govern francès ha resolt de suspendre per vint-i-quatre hores l'entrega de la requisa del carbó degut als aliats a fi de reparació.

Segons els diaris, la decisió adoptada es deu a la notificació de l'assalt dels grans industrials alemanys de reprendre avui, dia 16 de gener, els lliuraments de carbó.—Havas.

ELS MINAIRES NO VOLEN FER MORTS EXTRAORDINARIES

Berlín, 16.—Compuen d'Essen al "Vorwärts", que els minaires han decidit no fer d'avis endavant hores suplementàries de treball en les regions novament ocupades.—Radio.

Essen, 16.—Les declaracions segones dels quals els propietaris de les mines estaven disposats a reprendre els lliuraments de carbó, segons les condicions establertes diumenge passat, no han estat preses en consideració.—Radio.

ELS INDUSTRIALS ES DES- DIUEN :: HA COMENÇAT LA REQUISA DEL CARBO :: NOMBROSOS VAGONS CAP A FRANÇA

París, 16.—En contra del que s'ha comunicat, els industrials alemanys han decidit a darrera hora no modificar l'actitud. En vista d'això, la requisa de carbó ha començat immediatament. Nombrosos vagons carregats de carbó han estat ja dirigits cap a França.—Radio.

UNA NOTA DE L'AGENCIA WOLFF

Berlín, 16.—L'Agència Wolff publica una nota dient que no hi ha una paraula de veritat en l'afirmació publicada per la premsa francesa referent a que hagin consentit els industrials del Ruhr en reprendre les remeses de carbó a França i Bèlgica.

Al contrari, afegeix la nota, l'associació de patrons miners ha exterioritzat clarament i terminant el seu criteri en l'assumpte, criteri que no pot modificar-lo cap ordre militar.

Per consegüent, no es lliurarà ni una tona de carbó sense l'autorització expressa del Comissari de l'Imperi pels carbons.—Havas.

EL GOVERN FRANCÉS

París, 16.—El cap del Govern senyor Poincaré ha conferenciat aquest matí separatament amb els diversos ministres, donant-los compte de les últimes qüestions plantejades, i especialment de l'avenç de les tropes franceses a la catca del Ruhr.—Havas.

LA INQUIETUD DEL GOVERN BRITANIC

Londres, 16.—El Govern britànic segueix amb inquietud els desenvolupaments del Ruhr. Espina generalment que la situació de França és insostenible, però no pot portar sinó a l'antiquament eremne d'Alemanya.

El Govern anglès pensa romandre a l'expectativa, puix encara no ha decidit la conducta ben definida que ha d'observar.—Radio.

LES TROPES CAP A DORTMUND

París, 16.—Les tropes d'ocupació franco-belgues continuaran avui l'ar moviment progressiu cap a Dortmund.—Havas.

LA CIUTAT DE DORTMUND, OCUPADA

Dusseldorf, 16.—A primeres hores del matí les tropes franceses sortiren cap a Dortmund.

A les onze arribaren a les portes de la ciutat, essent ocupades sense incident les estacions i les vies de comunicació, entrant poc després a la ciutat les autoritats militars. No ocoregué cap incident.—Havas.

París, 16.—Les tropes franceses continuen avui l'ar avenç en direcció Est, cap a la línia Dortmund-Heerse.

El quarter general comunica des de Essen que les mesures previstes han continuat durant el matí d'avui i seguiran en executió segons el pla determinat.

Les notícies oficials acusen també que les ocupacions s'han verificat sense novetat.—Havas.

Dusseldorf, 16.—S'ha realitzat un moviment de tropes cap als llocs on convergixen les línies fèrrees que porten a l'interior d'Alemanya. D'aquesta manera podrà realitzar-se un estret control de totes les sortides de mercaderies i carbó que es realitzin cap a l'interior d'Alemanya.—Radio.

UNA MANIFESTACIO A BOCHUM INCIDENTS I TRES UN MORT I ALGUNS PERITS

Berlín, 16.—L'Agència Wolff publica un despatx de Bochum segons el qual ahir a la tarda, a les sis, tingué lloc una manifestació política de protesta contra l'ocupació francesa.

Els manifestants, en nombre d'alguns milers, es dirigiren a l'Ajuntament i es deturaren davant l'edifici una bona estona, així com també davant de la residència del general francès que comana les forces d'ocupació.

Un grup de la Joventut Comunista cridà viques a la Tercera Internacional i a la Joventut Comunista francesa. La policia intentà dissoldre la manifestació, però els esforços resultaren impotents.

A les vuit hi hagué una topada entre els manifestants i les tropes franceses prop de l'estació. Aquestes observaren una actitud de gran prudència, però davant les agressions de que foren objecte es vengueren obligades a disparar. Resultà un mort i alguns ferits.—Havas.

COMUNICAT OFICIAL DOS MORTS I DOS FERITS

París, 16.—Oficial.—A darrera hora de la tarda d'ahir, dia 15, i organitzada per les joventuts comunistes, van haver-hi diverses manifestacions a Bochum.

Poc abans de les set de la tarda, es produí una col·lisió entre manifestants i contramanifestants, resultant un mort.

A les vuit del vespre, fou atacat el lloc de policia d'infanteria francesa que ocupava l'estació de Bochum, per una multitud que no bairaria de dies mil persones.

Els manifestants dispararen molts trets contra les tropes, quedant els impactes de les bales marcats a les parets de l'edifici ocupat pels soldats francesos.

En vista de la tenacitat de l'atac, el cap del lloc va vengre obligat a fer foc contra els manifestants, resultant un mort i dos ferits entre la multitud.

Dos soldats francesos que defensaven el lloc atacat, no ha resultat cap ferit.

La policia alemanya preté que el manifestant mort és estrany en el país.

L'actitud de les autoritats alemanyes i de la policia ha estat correctíssima.

L'ordre s'ha restablert.—Havas.

MANIFESTACIO DISOLTA A ESSEN, LA VAGA DE PROTESTA

Essen, 16.—Alguns centenars de joves, enarbolant ensenyes nacionalistes, organitzaren ahir al matí una manifestació, dirigit-se davant l'estatge de la missió tècnica aliada, proferint crits d'hostilitat contra els seus membres.

Intervingué la policia, que dispersà els manifestants.

Ahir també es feu la vaga de mitja hora com protesta per l'ocupació del Ruhr pels aliats. No es registraren incidents d'importància.

A Dusseldorf i Elberfeld no es feu la vaga, encara que estava anunciada.—Havas.

L'ESTAT DE SETGE A ESSEN

Berlín, 16.—Telegrafien d'Essen a l'Agència Wolff, que l'estat de setge ha estat proclamat a aquella població.—Havas.

DRAPS CALENTS ALEMANYA ENYORA A ANGLATERRA

Berlín, 16.—Els diaris publiquen una nota oficiala declarant que la decisió adoptada de no tractar separatament amb França i Bèlgica, no significa de cap manera que Alemanya no es trobi disposada a negociar una solució raonable del problema de les reparacions amb la totalitat de les potències que constitueixen l'Entesa. Inspirant-se en aquesta línia de conducta, les relacions amb les diverses comissions internacionals es continuen sense interrupció.—Havas.

NEDAR I GUARDAR LA ROBA DECLARACIONS DE MUSSOLINI

Roma, 16.—En el Consell de ministres celebrat ahir, el senyor Mussolini declarà que Itàlia havia donat únicament la seva solidaritat política i econòmica a França i Bèlgica, donada la importància fonamental que la qüestió del carbó té per Itàlia.

Afegí el senyor Mussolini que el suposat projecte de formar un bloc continental contra Anglaterra no existeix i que Itàlia, país que no produïx carbó, de cap manera no pot deixar-se.

Acabà dient que la política italiana s'inspirarà en les consideracions d'ordre general establertes en el Memorandum de Londres per la protecció dels interessos d'Itàlia.—Havas.

NOTICIA DESMENTIDA

Roma, 16.—D'origen oficial es desment la notícia que s'havia fet circular relativa a haver estat cridat pel Govern italià l'ambaixador d'Itàlia a Berlín.—Havas.

SE N'HAVIA PARLAT MASSA RUSSIA NO PROTESTA PER L'OCUPACIO

Berlín, 16.—S'havia anunciat que el Govern dels Soviets havia protestat prop dels Guberns aliats contra l'ocupació francesa del Ruhr.

L'ambaixada de Rússia a Ber-

Les fronteres russes

Romania anuncia que Rússia concentra tropes a la seva frontera

Belgrad, 16.—S'anuncia oficialment que el Govern romanès ha tramès als Guberns iugo-eslavs i txeco-eslovacs una nota telegràfica notificant-los que els Soviets concentren tropes a la frontera romanesa de la Ucraïna Occidental.—Radio.

LA PERSECUCIO DE L'ESOLIA SIA CATOLICA A RUSSIA

Moscou, 16.—Davant el Tribunal revolucionari de Petrograd ha començat de veure's el procés contra el bisbe catòlic monsenyor Cieplak i altres 15 eclesiàstics, als quals s'acusa d'haver tramut un complot en 1919.

Es fa notar a aquest propòsit que ha augmentat la persecució contra els catòlics a Rússia.

A Petrograd i a Moscou estan tancades les esglésies catòliques. Malgrat això, l'església catòlica francesa de Petrograd continua oberta al culte.—Radio.

lin anuncia que no s'ha fet mal tal gestió.—Radio.

LA CAMPANYA DELS COMUNS LA PREMSA ANGLESA E OPTIMISTA

Londres, 16.—El "Daily Mirror" afirma que l'acció de França provocará un canvi en l'actitud dels financers alemanys, la qual cosa—seria prou per justificar l'aplicació de les mesures. Tots els crítics i pessimistes haurien aleshores de tributar un homenatge a la política positiva de França.

El "Daily Mail" entén la possibilitat d'una represa a darreries de mes de la unitat d'acció entre la Gran Bretanya i França.—Radio.

COMENTARIS DE LA PREMSA FRANCESA SOBRE L'OCUPACIO

París, 16.—La Premsa francesa dedica llargs comentaris a l'actitud d'Alemanya davant l'ocupació. Segons "Le Matin", el Govern alemany no pot desmentir les conseqüències de la seva actitud. Els industrials alemanys, que per de l'ajut anglès o americà eviten les masses, b resultat que els obrers ocupats hauran d'esser manejats com a garanties i que la Comissió de reparacions davant les moratòries d'Alemanya degirà les regions alemanyes que han roçat a la fallida.

L'esquerra del Ruhr té una certa autonomia econòmica. Units al Ruhr aquestos dos milions d'alemanys, poden pressionar de la resta de la nació i així poder ferar mentre contribueixen a les reparacions. El Govern alemany sembla que en vint-i-quatre hores ha reaccionat tota vegada que ara manifesta que amb el carbó dels aliats està disposat a discutir de nou la qüestió de les reparacions.

Si cal buscar una altra solució, aquesta ja és trobada. Consistirà en fer de la Rhénania un estat tancat, on els aliats podrien retirar l'ar part armé en les necessitats.—Radio.

TES FRANCOSOS

París, 16.—Els escriptors i artistes d'una gran quantitat d'aquests que una activa campanya, entre els funcionaris per a reduir-los a organitzar una manifestació contra l'ocupació del Ruhr; però la major part d'aquests darrers no admeten aquesta campanya. Si l'argument és mouen els empleats de Correus, els quals projecten organitzar un gran meeting de protesta contra la detenció de mil membres de l'ar sindicat, implicats en els manegs revolucioaris contra la seguretat de l'Estad.—Radio.

LA PREMSA NACIONAL

REPUBLICA NOSTRA

La República catalana . Republicans catalans, sí; espanyols, ¿per què? . La conferència nacional catalana i l'ideal republicà . Els republicans i Acció Catalana . Equívoc perillós . Per la República nacional

A Costa de Ponent, de Vilanova i Geltrú, es comentat un article aparegut a "La Tropa" on s'atribuïa l'actitud dels partits federals i republicans davant el nostre plebiscit nacional:

"Aquests plebs, que temps passats semblava que actuassin d'una manera oposada o, quan menys, allunyada del nacionalisme català, es reorganitzen ara, especialment a les contrades tarraconenses, on en els mitjans que s'hi viuen celebrant es propaga i es reconeix el fet de Catalunya nació."

Els vells republicans que havien romàs fins ara addictes a la causa de la República espanyola, giren l'ar guard a la joia Catalunya i en ella concentren

l'ar ideal catalanista. Amb un gaudiment infinit, s'abillaven els mots magnífics de República Catalana com l'expressió d'una causa santa per la qual hom es revoicteix, per la qual hom pot morir. Dací que el perillós vilanovell expressi el seu paver escrivint:

"A catalans, joies, us toca escollir entre republicans catalans o republicans espanyols. Tota la nostra simpatia és pels primers; pels altres, indiferència, i més que indiferència, repugnància; i si vauitres us hi apuntes, seguireu sent alora contrària a go que avui reclama la pàtria catalana, l'única pàtria nostra. No vauitres, doncs, que la joventut republicana de Vilanova sigui assenyala-

da per l'ar procediments anticatalans. Per tal com d'esser així, nosaltres, com a nacionalistes, andriem el dret de cridar ben alt: Catalans, extenem-los!"

Seny, mensual catalanista de Palamós, sota el títol Republicanism, escriu en un seu editorial, que és altament aconhortador, que els republicans federals de Catalunya ingressin als rengles de l'exèrcit nacionalista.

"El catalanisme, diu, ha entrat en la fase brillant que ja no el representa un sector determinat, sinó que arboren la seva bandera diferents parts. En aquest bell moment, l'acció d'Acció Catalana és proficua per tal com atreu molta d'element, els quals, en la fase anterior, es reneien de conjuar en l'obra de reivindicació nacional."

Es cert, segons Seny, que el catalanisme regionalista presta bons serveis a Catalunya en el seu temps; però en la seva actuació política presta més d'atenció al rony d'Espanya que al cor de Catalunya. Això obligava a la Premsa patriòtica a fer miraculosos equilibris per justificar la intervenció del catalanisme en l'obra del Govern defensor de les llibertats de la Pàtria. Davant el progrés evident de la idea i del sentiment nacional entre els catalans honestos, quí faran els republicans de

bona fe? Segons el perillós autòmat, "A la Conferència Nacional Catalana es proclamà que, sense dubte, la forma de Govern més escocia a la Catalunya lliure, és la republicana. El clauvent definitiu de la nostra política, senyor Rovira i Virgili, es complau a manifestar que prové del camp federal i que En Pi i Margall, si n'hi hagués, fora, sense cap dubte, un defensor de la nostra independència nacional. Algun agrupament republicà ha ingressat ja en massa a Acció Catalana i els federals sincers de tot Catalunya adopten en l'ar mitjans, íntegrament, l'ideari d'aquesta organització. Només el republicanisme d'afiler d'En Lluçen planta en ar adversari als republicans de la República Catalana. Altres republicans, ermits, enllunyats pel socialisme socialista, sostenen també en pugna nostra. Però els veritables republicans, els veritables federals s'acosten cordialment, germanolament, amb l'ar guard fix en l'ideal independentista dels patriotes íntegres."

Sovint encara el mot República, pres genèricament, permet mantenir entre els republicans històrics i els nacionalistes republicans un equívoc deplorable; adés, en dir República, hom alludeix Espanya, adés Catalunya, segons el públic i

la localitat. Aquesta política, però, és tanmateix perillósissima. Ben's aci Altos, a Romancament, del Vendrell, com molt justament s'expressa:

"Fa poc que els nacionalistes d'ara encara titllats de retrògrades i d'antidemocràtics; avui, però, no pot arrelar a Catalunya un ideal sense ajuntar-hi la nostra aspiració de llibertat per a la Pàtria. Jo, nacionalista radical de sempre, no puc comprendre com en nom de la llibertat i en nom de la democràcia i de la República se'ns spolia combatre. Com si a Catalunya no hi pogués haver llibertat i democràcia sota una República!"

Així és, sota una República Catalana. Puix que una cosa és la llibertat, la democràcia i la República espanyoles, i una altra la llibertat, la democràcia i la República catalanes. És per aquestes que els patriotes catalans poden demostrar l'ar simpatia, mir els seus esforços, pugnar per la seva restauració. Un republicà espanyol i un autòcrata, encunies a dins d'Espanya, poden, situats a Catalunya, formar un front únic espanyolista contra els republicans patriotes de Catalunya. L'espanyolista, doncs, haurà aci l'amenac, sigui republicà, sigui monàrquic. La bandera tricolor dels republicans històrics, no és, com deien ahir, la bandera dels republicans catalans, la qual no pot ésser

altra que la gloriosa bandera de quatre barres. Segueix Altos, dient:

"Capitostels del republicanism no per les contrades tarraconenses predica la bona para i amb la bandera de les llibertats patries, fon República Catalana."

Així sia. Però en el mateix número de Romancament, signat X, es parla de l'ar renaixement del republicanism i aquests termes:

"El republicanism haurà de modelar la seva renixença, perquè no és el mateix el determinat estat d'apropiament enarrit pot acabar amb l'ar renaixement dels actuals sostenidors de la Restauració, per fer d'Espanya un l'ar modern, i de Catalunya una completament l'ar."

La qual cosa no és admissible per un republicà català. La modernitat d'Espanya no entra dins de la nostra jurisdicció i la llibertat regional de Catalunya, sota una República espanyola, és el nostre programa. Tampoc la llibertat de Catalunya no ha d'esser mitjà per a instaurar-hi una República. La República, per a un patriota català, és el corament de la nostra independència col·lectiva. Sota una República nacional obit els furors. A Espanya, als seus republicans especialment, podem donar-los casa: el nostre exemple.

CONFERENCIES

PREMSA ASSOCIADA
: CORRESPONSALS :

D'ESPANYA

R. D. de Finances

Utilitats de la riquesa mobiliaria

Al ministeri de Finances han facilitat el següent Decret signat avui pel Rei:

"En execució del disposat al Reial decret regulador de la contribució sobre utilitats de la riquesa mobiliaria, a proposta del ministre de Finances, vine en decretar el següent:

Article primer.—Les liquidacions que en vies de revisió s'han de practicar, conforme el disposat als articles 26 i 27, respectivament, dels textos refosos de la llei reguladora de la contribució, del 10 d'octubre de 1920 i del 22 de setembre de 1922, competiran a la Direcció General de Contribucions.

Article segon.—Les liquidacions a que es refereix l'article anterior seran reclamables qualsevol que sigui la quantia davant del tribunal governatiu del ministeri de Finances, i s'ajustaran en el termini als tràmits del reglament del procediment econòmic.

Article tercer.—L'ingrés de les quotes liquidades i en cas de les multes i interessos a que hagi lloc, s'hauran de fer a la Tesoreria de Finances de les provincies respectives, dins els trenta dies següents a la notificació oficial.

Article quart.—Les disposicions precedents seran aplicables a totes les liquidacions a que es refereix l'article ro que es practiquin amb posterioritat a la data de la publicació del present Decret."

LA JORNADA MINISTERIAL

El cap del Govern, després de despatxar amb el Rei, ha anat al domicili del senyor Villanueva, i després al seu despatx oficial, on ha rebut els periodistes.

Ha afegit que el senyor Villanueva no havia experimentat cap variació en l'estat de la seva malaltia.

Al·ludint al Consell de demà, ha manifestat que es dedicarà a tractar dels problemes del ministeri del Treball, tals com el preu del fluid elèctric, cases barates i molts altres expedients.

Avui han despatxat amb el Rei els ministres de Finances i Governació.

De Finances s'ha signat un sol decret afectant regles per a l'aplicació de la llei de l'impost d'utilitats.

De Governació s'ha signat un decret aprovant el Decret d'un lloc a Barcelona destinant a aquesta de la guàrdia civil.

De Gràcia i Justícia s'han signat disposicions rehabilitant diversos delinqüents amb condició de bon comportament i no menament de d'alta de Toledo.

Per encàrrec del ministre d'Estat s'ha presentat a les premses dels periodistes sobre l'aplicació a França de la nova llei sobre la llei de propietat immobiliaria dels estrangers, el cap del Gabinet diplomàtic d'aquell departament ha manifestat aquest punt que en efecte el Govern francès redacta una llei sobre la propietat immobiliaria dels estrangers que no es refereixi solament a espanyols, ja que té caràcter general.

El Govern francès, en redactar el projecte, el va comunicar als respectius ambadors, i el d'Espanya, amb el del primer moment les imprecisions necessàries per a defensar els interessos dels nostres compatriotes.

Actualment el projecte està aprovat per la Cambra de la República i aprovació del Senat francès.

Trobat-se l'assumpte en un estat parlamentari, i estant per tant pendent de redacció definitiva, el ministre no pot fer altres manifestacions concretes.

Sels diu que el nostre representant a París està atent al desenvolupament de l'assumpte i manté converses amb el Govern francès per aconseguir que el nou règim restrictiu que es tracta d'establir, produïxi el menys perjudici possible als interessos dels espanyols a França.

El senyor Gasset ha manifestat aquest matí als periodistes que en el Consell d'Abat s'havia aprovat el projecte de Reial Decret sobre subsidencies.

El ministre d'Estat ha rebut avui nombroses visites, entre elles una Comissió formada pels doctors Verdes Montenegro i Coca, els quals manifestaren que a primer d'octubre es celebraria la inauguració del Congrés i Exposició de reorganització sanitària iero-americana, demanant-li el seu consens per al millor resultat.

Ha conferenciat amb el ministre de la Governació d'Alcalde de Madrid, essent objecte de la conversa els nomenaments de Trinitat d'Alcalde que es fan de R. O.

També es parlà del preu del pa, ja que el blat ha baixat molt de preu.

La reforma del Jurat

Declaracions del comite de Romanones

El comite de Romanones, parlant amb els periodistes, s'ha referit a la disposició millorant el Jurat.

Ja de bon antuvi—ha dit el ministre de Gràcia i Justícia—pensava portar-la a la pràctica, en un principi per Reial decret, però després fou efectuat per Reial ordre.

Ha afegit que una cosa és dictar una disposició i altra fer que es compleixi, i ell està disposat a fer que les seves ho siguin.

Per a demostrar-ho ha donat compte d'un càstic imposat al director de la presó d'Almeria per vulnerar les últimes disposicions que regulen el règim de quinzenes.

El governador de Màlaga va trametre a la presó de la dita ciutat, Verquè ingressés com a quinzenari un xicot de dotze anys.

El director de la presó es va negar a admetre'l, recordant la disposició referida, però com el governador insistís, ordenà l'ingrés, comunicant el cas a la Direcció General de Presons, dient que havia hagut d'emprisonar el quinzenari per haver-li-ho ordenat la primera autoritat governativa de la "provincia".

La resposta del ministre fou una comunicació, en la qual se li deia al director de la presó que havia estat suspès del càrrec i se li ordenava la llibertat immediata del detingut.

En aquest punt em proposo ésser inflexible. A més demostrare als directores de presons que no depenen dels governadors, sinó del ministre de Gràcia i Justícia.

UN ALTRE DISCURS D'EN LERROUX

SEVILLA.—El senyor Lerroux ha pronunciat, al teatre de Sant Ferran, de Sevilla, un altre dels seus sucients discursos.

Ha tornat a parlar del Marroc i de les responsabilitats. Ha dit que calia estudiar-les molt bé, i per aclarir-les com cal, és necessari situar-se al 1893.

Repassa tota els desastres esdevinguts a l'exèrcit espanyol des d'aquella data i tren la conclusió que les responsabilitats a més d'ordre militar a "propietats d'home" són també diplomàtiques, econòmiques i polítiques.

Parla dels homes que danyen les responsabilitats i diu que a l'hora de les grans catàstrofes, ell fou el primer que alçà la veu sobre la tragèdia de Catalunya.

Com és de suposar dir que tota aquestes manifestacions amb un canvi de règim i amb una nota d'ascendiment optimista, manifestant que si el poble el nomenés Alt Comissari al Marroc, se sacrificaria una altra vegada i acceptaria el càrrec, però no si li vingues el nomenament per un decret signat pel Rei.

Així mateix, perquè el decididament està pel canvi de règim.

Dicen de Sevilla que el discurs ha estat molt comentat i que quan es publici, el governador civil el remetrà al fiscal de S. M. per si contingues alguna cosa massa feta contra el Rei d'Espanya.

Després del discurs, el senyor Lerroux es reüní amb els seus amics per fer tasca positiva. Van dedicar la setmana a parlar d'eleccions.

ELS TINENTS D'ALCALDE DE R. O. DE MADRID

L'alcalde ha manifestat avui que el Govern havia nomenat al Reial ordre els següents tinents d'alcalde per a l'Ajuntament de Madrid:

Fausti Nicolé, romanonista; Marian Garcia Cortés, romanonista; Prudenci Diaz Agero, romanonista; Valentí Fernández, al·lusionista; Eustaquí Martín, reformista; Francesc Alberca, romanonista; Rafael Barón, romanonista; Bernal Inclán, conservador; Josep Muro Lara, independent; Genar Marcos, al·lusionista.

Afegí l'alcalde que aquesta nit faria la distribució de vares per districtes.

LA REORGANITZACIO DE L'ESTAT MAJOR

El ministre de la Guerra ha celebrat aquesta tarda una conferència molt extensa amb el cap de l'Estat Major Central, general Aizpura, havent acabat la redacció del projecte de decret de reorganització de l'Estat Major Central.

Entre les innovacions que s'han introduït figura la creació d'inter de l'Estat Major Central de nous organismes.

UN CANDIDAT A ACADEMICO

Encara que la proposta oficial no s'ha formulat encara, puix els estatuts prescriuen que la presentació de la candidatura no pot fer-se abans del mes de produir-se la vacança, existeix el projecte de nomenar a don Joaquín Álvarez Quintana, perquè ocupi el seient que pertanyia al senyor Ortega Munilla.

La qüestió del Marroc

S'espera el llicenciament dels quotes de 1920

Es molt probable que dintre pocs dies dicti el ministre de la Guerra una disposició llicenciant els soldats de quota del reemplaçament de 1920.

Ja s'han demanat informes al Marroc per a veure la possibilitat legal d'aquest propòsit del senyor Alcalá Zamora.

LA VAGANT DE L'ALTA COMISSARIA

Quan els periodistes abandonaven la Presidència hi arribava, per a conferenciar amb el president, el ministre de Marina senyor Silveira.

Aquesta visita al president es comentà molt—han dit els periodistes.

Doncs molt mal fet—ha respost el senyor Silveira—perquè vine acompanyant al senyor Casado per a tractar amb el cap del Govern d'assumptes polítics d'Almeria.

I com els periodistes fessin alguna al·lusió a la designació probable del senyor Silveira com Alt Comissari, el ministre de Marina ha replicat:

—Jo els dono la meua paraula que el president no m'ha fet la menor indicació per tal càrrec, i el cap pensament hi hagués hagut, me n'hauria parlat, i no ho ha fet.

Per això m'estranya que, com diuen els telegrames de Barcelona, el senyor Raventós hagi donat tal seguretat que jo seria Alt Comissari.

LA MALALTIA D'EN VILLANUEVA

L'estat d'En Villanueva, sense que hagi desaparegut la gravetat, s'ha accentuat durant el dia d'avui una notable millora.

Fins avui els metges que assisteixen a En Villanueva no han fet l'afirmació clara i categòrica que ha desaparegut totalment la gravetat del malalt, però reconeixen que, de no presentar-se cap complicació, la convalescència ha de durar més de dos mesos.

Aquestes noves satisfaccions les ha tingut a migdia el marqués d'Alhucemes i aquesta tarda ha celebrat una conversa amb el Comte de Romanones, que ha durat més de dues hores.

Han convingut en què tractant-se d'una interinitat de dos mesos i reservant l'Alta Comissaria per En Villanueva, no ha, malgrat això, de perllongar-se la interinitat en el nomenament d'un substitut.

Renovament que sobre l'actual ministre de la Guerra pesa en aquestes moments la responsabilitat d'una tasca feixuga, havent començat la redacció de diversos projectes de llei, han convingut i probablement després del Consell de demà es farà públic, que qui substituïssin, en Comissari a En Villanueva a l'Alta Comissaria d'Espanya al Marroc sigui l'actual ministre de Marina, En Lluís Silveira.

EL VIATGE DEL GENERAL BAZAN

Diu "Heraldo": "S'assegura que sobre el viatge a l'Àfrica del general Bazan que la missió d'aquest no té més practicar determinades reconques sobre un han anat a parar certis fonsos fugitius, això de més a més fer una informació reservada en el territori de la zona occidental del Protectorat.

NOTICIES DE MELILLA

Melilla.—Aquesta matí ha rebut el telègraf, posant en perill alguns vaixells, que s'ha hagut de refugiar a Xafarria i Cala Tramuntana.

El canotier "Laya" va perdre l'ancla, i les anes l'han empenyut contra el moll de mineral. Va tractar de centrar-se, però una amara de popa es va ocrudar amb l'apil·la impedint utilitzar la maquinària. La situació era greu. Hi acudiren embarcacions i després de moltes esforços es va aconseguir retirar-li les anes de proa, coorjant el perill.

Com que el temporal continua, la situació del vaixell ofereix temors.

—A la posició de Benitoz, el soldat

d'Albuera Josep Agustín, que estava netejant el fusell, ha tingut la desgràcia que se li avies i el projectil ha ferit greument a quatre companys. Han estat traslladats a la infermeria de Dar Drius.

—A la Plaça d'Espanya s'ha celebrat la imposició de la medalla militar al comandant del batalló de Toledo, don Adolf Arias, i al sargent d'armatalladores de posició Joan Fernández Maeso.

Formaren el batalló de Toledo i altres forces.

El general Losada imposà les condecoracions i pronuncià una vibrant allocució enaltint els mèrits dels condecorats.

Les tropes desfilaren davant d'ella.

A la nit els oficials els obsequiaren amb un banquet.

—S'ha enviat a Tàfret un superb barroc per a establir-hi les oficines de la policia indígena.

—El pilot aviador M. Guirguin, d'aquest Aeròdrom, anirà a Roma, d'on durà en vol un hidropla marca Savoia, per a la "esquadrilla".

EL COMUNICAT D'ANIT

El telegrama rebut al ministeri de la Guerra diu que en tornar de Dar-Quebbani, va volcar un camió, resultant ferits el capità d'Enginyers Fosar, el tinent Herman i el mecànic Villas, de càrter Hen.

Senae més novetat.

NOTICIES DE TANGER

Tanger.—El rumor de que es designava a En Merry del Val alt comissari, ha causat aquí bon efecte.

—El temporal impossibilita la navegació pel Estret, i no pot venir correu de Cádiz ni d'Algeires. El port està tancat i se sent un fred intensíssim.

NOTICIES DE LARRAIX

Larraix.—Alguns moros han fet foc sobre les forces de protecció dels voltants de Tefer, on el dia abans s'impedí l'"aguada".

—A la Comandancia general s'exerceix forta censura per a les notícies de Premsa.

—El grup de regulars tindrà la seva base a Arcilla, al organitzar-se el protectorat civil.

—El 23 s'inaugurarà el ferrocarril de Larraix a Alcázar, de la Societat Hispano-Marroquí.

—Les plujes han causat grans danys en les carreteres, dificultant el trànsit de carros i viatgers.

MOVIMENT BORSATIL

Durant el mes de desembre darrer han estat negociades a la Borsa 46.878.500 pessetes en diferents valors.

Donada la qüestió internacional a la Borsa, s'ha presentat el Deute regulador ofert i amb baix de 10 cèntims en la sèrie major.

Accions bancàries, encallmades. Dels valors industrials sobresortien les Felgueres, que tenen molt bon mercat, almenys el menor moviment fins 82 per 100, amb pujada de tres enters. Les Sucreres i els Ferrocarrils experimenten fluïdesa a causa de l'excedent d'oferta.

La moneda estrangera acusa dues tendències diferents: d'una banda hi ha el franc francès, que després de cotitzar-se nerviosament, baixa 35 cèntims. Per la banda oposada s'agrupen les lliures esterlines, dòlars i belgues, que milloren la seva cotització anterior.

ELS MORTS DE MADRID

De les 1.600 defuncions esdevingudes a Madrid durant el mes de desembre, s'han de deduir 80, corregudes a transients per causes externes. Durant aquest mes hi ha hagut 415 defuncions menys que l'any 1921.

LES ACADEMIES MILITARS NO ES TANQUEN

El Diari Oficial del Ministeri de la Guerra publicarà demà la disposició referent a la convocatòria per a l'ingrés a les Acadèmies militars.

DE CATALUNYA

MALLORCA

Dol alcaldes per a la ciutat :: Les comunicacions aèries :: El servei radiotelegràfic

L'alcalde, N'Antoni Roca ha telegrafiat al ministre de la Governació suplicant-li aclaració de la R. O. nomenant alcalde de Palma a l'il·lustrat arquitecte Guillem Forteza Pina, liberal-regionalista, sense haver-lo substituït abans, puix es dona el cas de que essent l'Oliver Roca alcalde el·legit pel Ajuntament, i En Forteza Pina de R. O., hi hagin ara dos alcaldes.

El governador ha cridat al seu despatx a l'Oliver ordenant-li, d'ofici, que convoqui sessió extraordinària a l'objecte d' donar possessió a En Forteza, alcalde de R. O. L'Oliver ha donat ordre de convocar la demà.

També els regidors que formen la coalició mauro-conservadora-weyerlerista, han telegrafiat al ministre de la Governació elevat protesta davant sorpresa que diuen els hi ha causat dita R. O. Els caps mauristes i weyerleristes han telegrafiat a En Maura i Weyler, demanant protecció contra l'esmentada R. O.

El diputat a Corts En Josep Socias ha telegrafiat al ministre de la Governació demanant-li empor als fins del Municipi.

Ara hem diuen que el governador acaba de rebre un telegrama del ministre dient-li que la R. O. nomenant a En Forteza alcalde es deu complimentar, puix ella porta la destitució de l'alcalde popular Oliver Roca.

Existeix gran disgust, regnant gran apassionament, esperant-se la sessió extraordinària amb gran expectació.

Els regionalistes es mostren satisfets pel nomenament d'alcalde a favor d'En Forteza i haver aquest expressat que ocuparà el càrrec per engrandir els seus ideals, que sempre han estat regionalistes, i laborant pro Palma, usant la llengua nativa com ha vingut fent sempre.

S'ha rebut un telegrama anunciant la sortida de Toulouse de quatre biplans-hidroavions, amb motors "Hispano", i dos anfibis, destinats a la Companyia Aero-Marítima.

També s'annuncia la remesa de material complet de radiotelegrafia i gasolencs de 40 tones, per a salvament.

TARRAGONA

Futbol :: La comissió nomenada per resoldre la qüestió de les algües

En els partits de campament provincial de futbol jugats el diumenge d'ahir a Tarragona, s'ha produït un incident molt interessant.

En l'encontre Súper-Gimnàstic, de Tarragona, on el primer per 4 gols a 1 Reus Deportivo-Valls Deportivo, 11 gols a 1 a favor dels Reus.

Per l'Ajuntament ha estat designada una comissió, composta de l'alcalde, del regidor senyor López i del cap de senyor Baixani, per a resoldre la qüestió de la portada d'algües.

Avui, dimarts, es reunirà la Comissió provincial.

També està convocada per demà la Diputació provincial, per celebrar la primera sessió de l'actual període, si es reuneix nombre suficient de senyors diputats.

Ha tingut lloc el primer ball de tarda de la temporada de Carnaval, notant-se molta animació.

Probablement el vinent diumenge quedarà constituïda l'Associació de la Premsa tarragonina.

Continua encara dintre el període de gravetat el nostre amic Josep Ramon, ferit l'altra setmana.

REUS

Conferència d'En O. Domènech :: Futbol :: Revista del somatè

Al Centre Anticomunista de Dependents del Comerç i de la Indústria ha donat la seva anunciada conferència, desenvolupant el tema "La nació morta i la nació viva". En Cristòfol de Domènech, de l'Ateneu Barcelonès.

Acabat de breus paraules del president de la secció d'Educació i Cultura, En Francesc López i Llorca, començà el discurs amb un breu proemi dient que Catalunya no deu basar la seva causa sobre altra cosa que ella mateixa.

Fà una ampla definició del que són nacionalitats, nacions, pobles, fen l'aplicació pràctica sota el punt de vista nacionalista.

Hi ha nacions mortes i nacions vives, i tots els símptomes hispànics són de nació agonica, quasi morta.

Hi ha països, din, on una revolució pot establir l'equilibri. Però aquí? La concebia? La creu possible? En un poble sense protestes, on els antics magors i els anadills irreductibles quasi són abans dels Governos o hi col·laboren voluntariosament en un país on en lloc d'exigir més severes responsabilitats s'escullen dependents vessant ciutisme? No. Ni el poble d'aquesta nació ni els governants tenen salvació. I saben què és el cas de Catalunya, davant d'Hispania?

Es eí d'un salvament, el de la fú gida d'un suïcidi col·lectiu.

Amb quin dret fantàstic; perquè una nació com Catalunya hauria de sumar la seva sort i el seu destí a una nació fatalment en dissolució?

Exposa el progrés rapidíssim que ha fet en els darrers anys el nacionalisme.

En acabar fou molt aplaudit. El partit de futbol jugat diumenge, dia 14, entre el Reus Deportiu i el Valls Deportivo, que era de campionat, quedà a 11 gols a 1 a favor dels locals.

Dijous a un automòbil dels que fan el servei de passatgers entre aquesta ciutat i Tarragona, passat el pont sobre el Francolí, a prop de la veïna capital, se li trencà la cadena de govern i reculà fins que un platàn de la vora de la carretera el trancà, el qual estalvià la caiguda del vehicle, que anava ple de passatgers, a un terraplè de bagantallura.

Els dies 17 i 18 del corrent la veïna vila de Montbrío celebra la seva festa anual major. En el local de la Unió de Joventut hi tindran lloc grans balls a càrrec d'una banda de música; cinema i varietats, lo qual anuncia dita entitat per mitjà de programs redactats en la nostra llengua.

Diumenge hi va haver a la plaça de Casernes revista de somatens, en la qual el cap local va engregar als somatenistes un discurs en espanyol. Els somatenistes tots eren de Reus.

VALLS

Els actes del Patronat de la Biblioteca Popular

Ha estat nomenat recaptador d'ingressos municipals En Josep Domènech; el que fins ara ha estat, En Ramon Travé, trasllada el seu domicili a Montblanc.

El Patronat de la Biblioteca Popular té en projecte la celebració de grans actes durant l'any; a més a més d'importantes conferències, as donaran tres cursells: un de Mecànica, un d'Economia domèstica i un tercer d'Agricultura. El Patronat també estudia l'organització d'unes Converses Espirituals amb les senyoretes de la localitat.

Ha passat a millor vida don Francesc Ivern i Ballesté, després de llarga malaltia.

Es troba malalta de motiu gravetat amb filla del caixer del "Banco de Roma", En Ferran Vallbona.

S'annuncia pel dia 21 d'aquest mes, una conferència a la Biblioteca Popular, a càrrec de mossèn Miquel Anglès, sobre la Cançó Popular al camp de Tarragona.

La distingida senyora d'En Francesc Roda, acoderat de l'Ajuntament del Banc de Valls a Montblanc, ha donat a l'han un nen amb tota felicitat.

Es troben en nostra ciutat els investigadors d'Hispania, els dels Castells i l'Inspector de l'impost d'utilitats.

VILAFRANCA DEL PENEDES

Dos cartells :: Una festa pomelista :: Futbol

Es ben simptomàtic, d'altre més afalagador, l'aparició de dos cartells a les nostres parcs, editats per obrers, escrits en idioma català. Potser és la primera vegada que això s'observi a la nostra vila.

L'un d'ells anuncia per a divendres vinent, a les nou del vespre, un gran miting de propaganda secretària al teatre Principal. Hi prendran part: Rabina Pic, Angel Pestalón, Roger i Ricu, de la Conferència Regional del Treball de Catalunya, i altres elements de la localitat.

L'altre dels dos cartells és l'anunciador de les festes que en honor de Sant Antoni Abat celebraran el dia 17 els carreterers. Hi haurà un solemne ofici, benedicció dels animals, "Tres Tombs" i balls.

Pue a pec, "la marca de l'escut posada damunt la cara dels fills de Catalunya" va esberrant-se; els nostres obrers, a la fi, es retroben, són "ells mateixos". Cal festejar-los.

